

www.libtool.com.cn

STANFORD
LIBRARIES

www.libtool.com.cn

Hagel D Hansen

Vol. 1928

61

www.libtool.com.cn

STACKS

APR 16 1969

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΔΑΜΥΡΩΙ

ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΤΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1906-1906

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1906

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΤΟΥ 5' ΤΕΤΡΟΤΕ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΑΔΜΥΡΩ
ΦΙΛΑΡΧ. ΕΤΑΙΡ. «ΘΕΡΥΟΣ»

Ἐπίτιμος πρόεδρος — Συνδουληταί	Σελίς (ἑξοφύλλου)	2
Τακτικά μέλη — Ἀποθαίοντα μέλη	"	2

Μέρος Α'. Σύνοψις σπουδαιότητων πράξεων.

Διοικητικὸν συμβούλιον Δ' περιόδου	Σελίς	1
Συλλυπητήριον Μελῶ	"	2
" Δηλιγίνεση	"	2
Χρυσῶν βραβείων τῇ «Θέρει»	"	3
Ἐδφημοὶ μνηταὶ ὑπὲρ τῆς «Θέρους»	"	3
Ἀρχαιολογικὸν συνέδριον Ἀθηνῶν 1905	"	4
Ἀρχαιολογικαὶ ἐκδρομαὶ τοῦ 1905	"	4
Ἱστορικαὶ καὶ ἀθλητικαὶ ἀγωνεὶ τὰ «Κρόμια»	"	5
Ἀρχαιολόγος ἐπισκεπτομένη τὸ μουσεῖον	"	5
Περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ἀποσπλάσματα τῇ Ἑταιρείᾳ ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ Δελτίου	"	6
Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ 1905	"	7
Πίναξ οἰκονομικῆς διαχειρήσεως Γ' περιόδου	"	8

Μέρος Β'. Σύνοψις προσκτημάτων.

Α'. Προσκτήματα Βιβλιοθήκῃ.		
α'. Κατὰ τὰ τρία ἔτη τῆς Γ' περιόδου, 1903-1904	"	9
β'. Κατὰ τὸ α' ἔτος, 1905 τῆς Δ' περιόδου	"	10
1. Χειρόγραφα	"	10
2. Ἐντυπα (καὶ ἀπὸ καὶ αἰα)	"	10
Β'. Προσκτήματα τοῦ μουσείου.		
α'. Νομίσματα ἑλληνικά, ρωμαϊκά, μεταναστικά, νεώτερα	"	11
β'. Ἀγάλματα	"	12
γ'. Ἐπιγράφοι λίθοι	"	13
δ'. Λιθινὴς ἱστορίαι: λίθινα, πήλινα, ποικίλα	"	13
ε'. Μεταλλικαὶς ἱστορίαι: ἀργυρεῖ, χαλκῆ, ποικίλα	"	13

Μέρος Γ'. Ἐπιγραφαί.

Α'. Ἑλληνικαὶ καὶ τῶν ρωμαίων γράψαι.		
α'. Ἀναθηρωτικαὶ (1-11)	"	15
β'. Ψηφίσματα (12-17)	"	18
γ'. Ἐπιτάμβιοι (18-31)	"	20
δ'. Ἀδελφῶν περιτομένων (32-36)	"	23
ε'. Ἐπιτάμβια ἀναγνώσιμα ἐπιγράφα (37 καὶ 38)	"	24
ς'. Βυζαντινὰ καὶ νεώτερα: (39-42)	"	27
ζ'. Ἐπὶ πηλίνων ἀγγείων (43 καὶ 44)	"	29

(Συνέχεια εἰς τὸ τέλος)

Amymos, Greece. Philarcheos Heteria.

www.libtool.com

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΛΜΥΡΩΙ

ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΤΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1903-1905

No 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1906

ΕΛ

Η ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΟΘΡΥΣ

Ἐν Ἀλμυρῷ 1896 — 1906.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΑΡΑΣΛΗΣ, ἐπίτιμος πρόεδρος

Συνδρομηταὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας.

Δῆμος Ἀλμυροῦ

Κοινότης Ἀλμυροῦ

Τακτικὰ μέλη τὰ ἀποτίσαντα τὴν συνδρομὴν τοῦ 1905

(κατὰ τὸν κατάλογον τοῦ ταμείου)

1 † Ἀπόστολος Κωνσταντίνου	11 Εὐστάθ. Μωραΐτης
Οἰκονόμος (ιερεὺς)	12 Ἀθ. Νότας
2 Ἀριστ. Ἀργυρόπουλος	13 Ἀπ. Παπαγεωργίου
3 Εὐάγ. Βαρβαρέζος	14 Χρ. Σγέμπας
4 Ν. Γιαννόπουλος	15 Μιλτ. Σπανόπουλος
5 Γ. Οἰκονομόπουλος Ζάχος	16 Ἀστέρ. Ἀλέξανδρος (Στεργί
6 Κ. Κωνσταντινίδης	17 Δημ. Σχοινᾶς
7 Παναγ. Μαργαριτόπουλος	18 Νικ. Σχοινᾶς
8 Σταμούλης Μητᾶκος	19 Δημ. Τσαμανῆς
9 Ν. Μιχόπουλος	20 Γεώργ. Τσέτας
10 Κ. Μπαστούνας	21 Χρ. Φύλων

Ἀποθανόντα τακτικὰ μέλη

Ν. Κορωναιῖος. Σπ. Παπαδόπουλος. Ἰ. Λαχανοκάρδης.

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΛΜΥΡΩ
ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΟΘΡΥΟΣ
ΤΕΥΧΟΣ Γ΄

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΣΥΝΟΨΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Διοικητικὸν συμβούλιον Δ' περιόδου 1905-1907

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ

Πρόεδρος ΕΥΑΓΓ. ΒΑΡΒΑΡΕΖΟΣ
Γραμματεὺς ΑΣΤΕΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ καὶ ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης
Ταμίας ΝΙΚ. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σύμβουλος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ ΖΑΧΟΣ καὶ ἔφορος
τοῦ Μουσείου
» ΠΑΝΑΓ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ
» ΝΙΚ. ΣΧΟΪΝΑΣ

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐπὶ τῷ ὑπὲρ πατρίδος ἐν Μακεδονίᾳ μαρτυρικῷ θανάτῳ
τοῦ Ἑπειώτου

ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ

ἀξιοματικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐν Ἀλμυρῷ Φιλαρχαίου
ἐταιρείας «Ὁθρυος» συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ὑπὲρ Πα-
τρίδος ἐν Μακεδονίᾳ μαρτυρικῷ θανάτῳ τοῦ Ἑλλήνος ἀξιο-
ματικοῦ *Παύλου Μελά*

ψηφίζεται

Ἐκφράζει ἐπὶ τούτῳ τὰ θερμὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς
τὴν βαρυνενοῦσαν οἰκογένειαν τοῦ μάρτυρος.

Ἀνατίθῃσι τῷ κ. Προέδρῳ τὴν διαβίβασιν τοῦδε τοῦ ψη-
φίσματος.

Ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1904

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ μέλη

Ε. ΒΑΡΒΑΡΕΖΟΣ

Α. ΣΠΥΡΙΔΑΚΙΣ, γραμματεὺς

Γ. ΖΑΧΟΣ

Ι. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ, ταμίας.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐπὶ τῇ στυγερᾷ δολοφονίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος

Θ. Π. ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗ

Πρόεδρον Βουλῆς

Ἀθῆνας

Συμβούλιον Φιλαρχαίου ἐταιρείας «Ὁθρυος» ἐκτάκτως
συνελθὼν ἐνετείλατο ἡμῖν τὴν διαβίβασιν ἐγκαρδίων συλλυπη-
τηρίων ἐπὶ τῇ, ὡς ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου πρωθυ-
πουργοῦ, ἐθνικῇ ἀπωλείᾳ.

Ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 4 Ἰουνίου 1905

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

Ε. ΒΑΡΒΑΡΕΖΟΣ

ΑΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Χρυσοῦν βραβεῖον τῇ «Ὁθρυς»

*Ἡ ἐν Βόλῳ Θεσσαλικὴ ἔκθεσις
καὶ τὸ Συνέδριον τῶν Θεσσαλῶν δημάρχων.*

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τὴν «Ὁθρυς» ἀντε-
προσώπευσεν εἰς τὴν κατ' Αὐγουστον τοῦ 1905 τελεσθεῖσαν Θεσσα-
λικὴν ἔκθεσιν ἐν Βόλῳ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς ὅστις ἐκόμισεν ἐκεῖ διὰ
μὲν τὴν ἔκθεσιν ὡς ἐκθέματα α'.) τὰ ἐκδεδομένα δελτία· β'.) ἔκ-
τυπα τῶν σπουδαιοτέρων ἐπιγραφῶν τοῦ μουσείου· γ'.) εἰκόνας
τῶν σπουδαιοτέρων ἄλλων ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων κλπ. (1).

Εἰς δὲ τὸ ταυτοχρόνως τελούμενον τότε συνέδριον τῶν Θεσσαλῶν
δημάρχων κλπ. κατέθηκεν ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐν γένει ἀπ' ἀρχῆς
προόδου τῆς «Ὁθρυς», εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐξεφράζοντο αἱ εὐ-
χαί: α'.) ὑπὲρ συστάσεως εἰς πάσας τὰς Θεσσαλικὰς πόλεις ὁμοίων
«φιλαρχαίων ἑταιρειῶν» καὶ β'.) ὑπὲρ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολο-
γισμῷ ἐκάστου Θεσσαλικοῦ δήμου ἰδίου ἀναλόγου κενδυλίου, ὡς ἀρω-
γῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ὁθρυς» (2).

Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως ἐκτιμῶσα τὴν σπουδαίαν ἐρ-
γασίαν τῆς «Ὁθρυς» ἀπένειμεν αὐτῇ «Χρυσοῦν βραβεῖον».

Εὐφημοὶ μνεῖαι ὑπὲρ τῆς «Ὁθρυς»

Ἰδιαιτάτα εὐφημον μνεῖαν ὑπὲρ τῆς «Ὁθρυς» ἔγραψεν ἡ ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, ὄργα-
νον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 5 Μαΐου 1906,
σελ. 239, ἐνθα ἐποιήσατο μακρὰν βιβλιοκρισίαν περὶ τοῦ ἡμετέρου
«Δελτίου», μετὰ λίαν κολακευτικῶν ἐκφράσεων.

Ἐπίσης ἔγραψεν ὁ «Τύπος» Βόλου, τῇ 9 Ἀπριλίου 1905 ὑπὸ
τῆς Διευθύνσεως. Τῇ 14 Ἀπριλίου 1905 ὑπὸ [Α. Αλεξ.].

Ὁ «Κῆρυξ» Λαρίσης, ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ξενόηχα ὀνό-
ματα τῶν Θεσσαλικῶν χωρίων» ὑπὸ Ἀστ. Ἀλ.

(1) Ἐκτενὴ περιγραφὴν τῶν ἐκθεμάτων ἴδε ἐν «Θεσσαλίᾳ» 13 Αὐγούστου 1905.

(2) Τοῦτο πᾶν εὐγενῶς ἐδημοσίευσεν ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένη «Φύσις» ἐν τῷ
φύλλῳ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1906.

Ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις γαλλοφώνῳ ἡμερηίδι « Le Progrès » 16/29 Octobre 1905 ὁ κ. Ast. Alexandre ἐδημοσίευσεν ἡμιστηλὸν περὶ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Δελτίου ὑπὸ τὸν τίτλον « Société Philarchaïque Othrys ».

Ἐπίσης ἡ « Θεσσαλία » Βόλου τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1905 κλπ. κλπ.

Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον Ἀθηνῶν 1905

Κατ' αὐτὸ παρεκλήθη ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν α' Ὀθρυν» ὁ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ κ. Γ. Π. Μπαλτατζῆς.

Ἀρχαιολογικαὶ ἐκδρομαὶ τοῦ 1908

Εἰς Τσεγγέλι (Μεσαιωνικὸν νότιον Ἀλμυρόν).— Κατὰ τὰ τέλη Μαΐου 1905 ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἐταίρου κ. Ἀπ. Παπαγεωργίου, διευθυντοῦ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Μπαλτατζῆ, ἐξέδραμον μέχρις αὐτοῦ. Ἐκεῖ, ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ ἐπὶ τῆς ἀγ. Τραπεζῆς κεῖται πλὰξ ἑγγλυπτος καὶ ἐνεπίγραφος μετὰ σταυροῦ καὶ γραμμῶν βυζαντινῶν, ἥς ὁμως ἡ μεταφορὰ εἰς τὸ μουσεῖον ἀνεβλήθη, μέχρις οὗ ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρας. Ἐντὸς δὲ τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ ὑπάρχει μέγας μέλας ὀγκόλιθος ἐφ' οὗ διακρίνονται γράμματα ἐξίτηλα ἐπιγραφῆς ἴσως τινός (¹).

Ἑτέρας δὲ ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομὰς ἐποιήσαντο οἱ κ.κ. Ν. Σχοινᾶς, σύμβουλος καὶ ὁ γραμματεὺς, εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς λιθίνης ἐποχῆς μεταξὺ Ἀιδινίου (Κασσαβετείας) καὶ Δημητριάδος, γνωστὸν νῦν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀϊδινιώτικη μαγοῦλα. Οἱ αὐτοὶ δ' ἐπίσης εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς λιθίνης ἐποχῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα νῦν μαγοῦλα Ζερελίων. Ὁ γραμματεὺς δ' εἰς τὴν μαγοῦλαν τῆς Παραλίας Ἀλμυροῦ καὶ εἰς Ἐλευσίνα. Ἐπίσης περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ὁ αὐτὸς σὺν τοῖς κ. κ. Ν. Γιαννοπούλῳ, Κ. Κωνσταντινίδῃ σχολάρχῃ καὶ Γ. Κομβῇ ἑλληνοδιδασκάλῳ ἐξέδραμον εἰς Φθιώτιδας Θύβας (²).

(¹) Ἰδὲ Θεσσαλίαν 18 Μαΐου 1906 [Ν. Γ.]

(²) Ἰδὲ περὶ ταύτης εἰς « Πύρρον » 5 Ἰανουαρίου 1906.

**Ἱπποδρομικοὶ καὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τὰ «Κρόκια»
1902 - 1908 (¹)**

Ὑπὸ τὴν πρόθυμον μέριμναν τῆς Ἑταιρείας «Ὁθρυος», ἀναπληρῶσης τὴν μέχρι τοῦδε ἔλλειψιν ἀρμοδίου σωματείου ἀθλητικοῦ, καὶ τῇ φροντίδι ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς «Ὁθρυος» πολυμελοῦς ἐπιτροπείας ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου, τελοῦνται ἀπὸ τοῦ 1902, ὅτε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ ἐνταῦθα τέως μόνοι χριστιανικοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἐγένετο τὸ πρῶτον, τακτικῶς ἤδη κατὰ τὴν 20-21 ἐκάστου Μαΐου Ἱπποδρομικοὶ καὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες «τὰ Κρόκια» (²)

Ἀρχαιολόγοι ἐπισκεπτόμενοι τὸ μουσεῖον

Τῷ 1903 κατ' Αὐγουστον ἐπισκέψατο τὸ μουσεῖον ὁ ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Χ. Τσουντας (³).

Τῷ δὲ 1904 ἐπισκέψαντο τὸ μουσεῖον ὁ Ὁλλανδὸς ἀρχαιολόγος κ. *A. Rutgers van der Loeff* (⁴) καὶ ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος κ. *Fr. Stählin* (⁵), ἐπίσης ὁ καθηγητὴς ἐν Βερολίνῳ καὶ γνωστὸς συγγραφεὺς τῆς διτόμου Ἀττικῆς προσωπογραφίας λατινιστὶ (*Prosopographia Attica*) Γερμανὸς κ. Ἰωάννης *Kirchner* καὶ ὁ Γερ-

(¹) Ἰδε περὶ τούτων ἐν Θεσσαλίᾳ 3 Ἀπριλίου, ἐν Πανθεσσαλικῇ Βόλῳ 18 Μαΐου 1905 καὶ ἐν Κήρυκι Δαρίσης, 19, 25 καὶ 26 Μαΐου ἐπίσης.

(²) Παλαιολόγη (εἰς τὸ βᾶθος τῶν χρόνων τῆς δουλείας χανομένη) ὑπῆρχε συνήθεια (ἣν συνεπλήρωσε συστηματοποίησας καὶ ἐπιστημοποίησεν ἡ «Ὁθρυς») τῆς τελείσεως Ἱπποδρομιῶν καὶ τινων ἄλλων ἀθλημάτων ἐπ' ἀμοιβῇ . . . μανδουλίῳ! ὅπερ ἐλάμβανεν ὁ πρῶτος ἐρχόμενος εἰς τὸ τέρμα ἀπὸ τῆς τεινομένης χειρὸς τοῦ ἀθληθέτου. Πράγμα ὑπενθυμίζον ἡμῖν τὴν ἀπλοϊκότητα τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιονικῶν τῶν δι' ἓνα κότινον ἀγωνιζομένων, ἀπλῶς δὲ διὰ τὴν δόξαν.

(³) Ἰδε Θεσσαλίαν Βόλου, ἀριθ. 806, τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1903.

(⁴) Ἐδημοσίευσεν ἐν ταῖς *Mitteilungen Athen* τὸ ἐκ Φερῶν κομισθὲν ἀνάγλυφον τοῦ Κινέου ἐν τῷ τόμῳ τοῦ 1905, περὶ οὗ ἰδε κατωτέρω.

(⁵) Ἐκδραμὸν εἰς διάφορα ἀρχαιολογικὰ μέρη μετὰ τοῦ κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλου ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ *Mitteilungen Athen* ἀρχαίαν τοπογραφίαν τῆς βορείου Φθιώτιδος ἐν τῷ τόμῳ τοῦ 1906 μετὰ πολλῶν εἰκόνων.

μανός κ. Ἰωάννης Borrer ⁽¹⁾ καὶ ὁ Γερμανὸς ἐπίσης ἀρχαιολόγος κ. Wilhelm Altmann ⁽²⁾.

Τῷ δὲ 1905 ὁ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Χρ. Τσούντας ἐνεργήσας ἐπὶ δεκαπενθήμερον δοκιμαστικὰς ἀνασκαφὰς ἐν τῷ παρὰ τὴν Κασσαθέτειαν (Ἀιδίνιον) συνοικισμῷ τῆς λιθίνης ἐποχῆς (Ἀιδινιώτικη μαγούλα), ὡς καὶ ἐν ταῖς μαγούλαις παρὰ τὰ χωρία Τσαγγλὶ καὶ Ρηνί, ἐξ ὧν πολλὰ εὐρήματα κατέθεσεν εἰς τὸ μουσεῖον, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι φιλόφρονες ξένοι ⁽³⁾. Ἐπίσης δὲ ὁ διευθυντὴς τοῦ Χριστιανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου κ. Γ. Λαμπάκης ὅστις ἐφωτογράφησε πολλὰ ἀντικείμενα ἐκ τῶν τῶν τοῦ μουσείου ἡμῶν καὶ τοῦ παλαιοῦ ἐνταῦθα ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου ⁽⁴⁾.

Περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ἀποστελλόμενα τῇ Ἑταιρείᾳ ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ Δελτίου ⁽⁵⁾

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1905 ἤρξαντο ἀποστελλόμενα εἰς τὴν ἡμετέραν Βιβλιοθήκην αἱ ἀκόλουθοι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ Δελτίου τῆς Ἑταιρείας.

1. «Πανελλήνιος Κῆρυξ» ἐβδομαδιαῖος, Βόλου ἀπὸ 10 Ἰουνίου.
2. «Φύσις» δεκαπενθήμερος, Ἀθηνῶν ἀπὸ 1 Ἰουλίου.
3. «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἐβδομαδιαία, Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 8 Ἰουλίου.
4. «L'Hellénisme» μηνιαίος, Παρισίων ἀπὸ 12 Αὐγούστου.
5. «Μωρεῖας» ἐβδομαδιαῖος, Τριπόλεως ἀπὸ 30 Αὐγούστου.
6. «Πάτρια» ἐβδομαδιαία, Ἀθηνῶν ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου.
7. «Δελτίον Ἐμπορ. καὶ βιομηχ. Ἀκαδημίας» μηνιαῖον, ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης.

⁽¹⁾ Ἐφωτογράφησεν οὐκ ὀλίγας ἀρχαιολογικὰς θέσεις τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ.

⁽²⁾ Ἐφωτογράφησεν οὐκ ὀλίγας ἀρχαιότητας τοῦ μουσείου καὶ θέσεις ἀρχαιολογικάς, ἰδίως δὲ τὰ κυκλώπεια τεῖχη τῶν Φθιωτῶν Θηῶν.

⁽³⁾ Ἰδὲ Θεσσαλίαν Βόλου, ἀριθ. 681 τῆς 5 Ἰουνίου 1903. Πανθεσσαλικὴ 23 Σεπτεμβρίου καὶ Πανελλήνιος Κῆρυξ 24 Σεπτεμβρίου 1905, ἔνθα παραιτίφρυσαν καὶ τυπογραφικὰ τινα λάθη.

⁽⁴⁾ Ἰδὲ ὡς ἀνωτέρω.

⁽⁵⁾ Ἰδὲ Θεσσαλίαν 26 Αὐγούστου 1905 [N. Γ.] καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1906 ἤρξαντο ὡσαύτως ἀποστελλόμενα καὶ τὰ ἀκόλουθα φύλλα:

8. «Πύρρος» ἑβδομαδιαῖος, Ἀθηνῶν ἀπ' ἀρχῆς.

9. «Μέγας Ἀλέξανδρος» δεκαπενθήμερος, Ἀθηνῶν ἀπ' ἀρχῆς.

10. «Σάλπιγξ» ἑβδομαδιαῖα, Λαρίσης.

11. «Σύλλογος πρὸς διαδοσ. ὤφελ. βιβλίων» τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις του.

Καὶ 12. «Ἱερομνήμων» δεκαπενθήμερος Βόλου, ἀπ' ἀρχῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1905

Ταμίας Ν. Μιχόπουλος

Πρόσοδοι—Εἰσπράξεις	Δαπάναι—Πληρωμαί
Περίσσευμα 31 Δεκεμβρ. 1904 δρ. 348.55	Κατασκευὴ βιβλιοθήκης..... δρ. 111.—
» 31 Μαρτίου 1905 » 33.05	Προπαρασκευαστικὰ Δελτίου. » 30.—
» εὐεργετικῆς 1905 (*) » 43.—	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικά... » 117.75
Συνδρ. δήμου Ἀλμυροῦ 1905 » 100.—	Ἀγορὰ ἀρχαιοτήτων καὶ ἀμοι- βαί κομιστῶν καὶ εὐρετῶν
» κοινότητος » » 50.—	τοιούτων..... » 88.95
Πώλησις Δελτίων » 13.—	Ἐξόδα γραφείου » 18.25
Χρηματικὸν βραδεῖον Θεσσα- λικῆς ἐκθέσεως » 100.—	Ἐπισκευαὶ (***) κλπ. μουσείου » 51.50
Συνδρ. ἱταίων 1905 δρ. 121	Παικίλια (τηλεγραφήματα κλ.) » 7.60
» καθυστεροῦμ. 1904 » 12 » 133.—	*Ολικὸν πληρωμῶν.. δρ. 422.05
Μίσθωμα βιβλίων βιβλιοθήκης πρὸς ἀνάγνωσιν (**). » 1.40	Ὑπόλοιπον διὰ τὸ 1906... » 399.95
Ὅλικόν εἰσπράξεων δρ. 822.—	Σύνολον δρ. 822.—

Εὐρίσκειτο δὲ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1905 εἰς τὸ ταμεῖον τῆς « Ὀθρουσ » καὶ τὸ περίσσευμα δύο ἐτῶν 1904 καὶ 1905 τῶν « Κροκίων » ἀγώνων δρ. 137.80.

(*) Ἴδε περὶ ταύτης ἐν « Le Progrès » Ἀθηνῶν 18/31 Δεκεμβρίου 1905. Καὶ ἐν « Πύρρῳ » 8 Δεκεμβρίου 1905 ὑπὸ Π. Μ. καὶ 22 Δεκεμβρίου ὑπὸ Α. Α.

(**) Ἴδε κατωτέρω σελ. 11 σχετικὴν σημείωσιν. Περὶ τούτων δ' ἐν ἑκτάσει Ἴδε ἐν « Πύρρῳ » 22 Φεβρουαρίου 1906 » Πῶς ἐξυπηρετοῦνται τὰ γράμματα » ὑπὸ Ν. Ι. Γιαν.

(***) Εἰς τοιαύτας πολλὰς μὴ ἀπαραίτητους ὑπεβλήθη ἡ Ἑταιρεία ἔνεκα διαρ-
ρυθμίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ὑπὸ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ, ἐνθα τῇ διαταγῇ τοῦ
Ὑπουργείου φιλοξενοῦνται τρία τμήματα τοῦ ἡμετέρου μουσείου.

ΠΙΝΑΞ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΕΩΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

www.libtool.com.gr Ταμίας Ι. Ν. Λαχανοκάρδης

Πρόσοδοι - Εισπράξεις

α' Περίσσευμα έκ της Β' περιόδ. δρ. 338.25	
6' 1. Συνδρομαί έταιρών (καθυστέρ.) 1901 δρ. 25	
2. συνδρομ. 1902 » 154	
3. » 1903 » 159	
4. » 1904 » 101 » 439.—	
γ' Συνδρομή δήμων	
1. Πλατάνου 1901 δρ. 50	
2. Άλμυροῦ 1903 » 100	
3. » 1904 » 100 » 250.—	
δ' Συνδρομή « Αρχ. Έταιρ. Αθηνών » 1904..... » 300.—	
ε' Έκ θελτίων	
1. πώλησις..... δρ. 118	
2. συνδρομή ὑπέρ έκδόσ. Ε' τεύχ. » 36	
3. έτίσις Γ' » » 37 » 191.—	
ς' Μίσθωμα βιβλίων βιβλιοθή. πρός ανάγνωσιν (*).... » 3.—	
ζ' Πωλήσις περιττευούσης « Ι- στορίας Νομισμάτων... » 26.—	

Σύνολον προσόδων...δρ.1547.25

Δαπάναι - Πληρωμαί

α' 1. Δι' αποδείξεων δικαιολο- γητ. τοῦ Έτους 1902 δρ. 254.50	
2. Έπίσης » 1903 » 529.10	
3. » » 1904 » 382.—	
6' Μικραί τινες δαπάναι άνευ ένσ. αποδείξεων..... » 33.10	
Όλικόν... δρ. 1198.70	

Αναλυτικῶς δὲ

α' 1. Άγοραί ἀρχαιοτήτων τό Έτος 1902 δρ. 36.20	
2. Έπίσης 1903 » 92.60	
4. Έπίσης 1904 » 46.50 δρ. 176.20	
6' 1. Άμοιβαί άνευρισκόντων ἀρχαιότητας, καί μετα- φορικά τοιούτων, κατά τό Έτος 1902 δρ. 29.65	
2. Έπίσης 1903 » 50.95	
3. Έπίσης 1904 » 65.10 » 145.70	
γ' 1. Άρχαιολογικαί έκδρο- μαί 1902 δρ. 57.90	
2. Έπίσης 1903 » 17.—	
3. Έπίσης 1904 » 51.55 » 126.45	
δ' Φωτογράφ. ἀρχαιοτ. 1904 » 12.—	
ε' Έπισκευαί μουσείων	
1. Κεντρικοῦ... δρ. 13.80	
2. Λιθίνου τμή- ματος κατα- σκευῇ περιτοι- χίσμ. ἐν τῷ παρθιναιῳ... » 75.— » 88.80	
ς' Άγοραί βιβλίων, 1902... » 44.50	
ζ' 1. Διετ.βιβλ. 1902 δρ. 17.60	
2. » 1903 » 91.—	
3. » 1904 » 115.10 » 223.78	
η' Έκδοσις Ε' τεύχ. Δελτ. » 256.—	
θ' 1. Γραφικά καί ταχυδρο- μικά, 1902 δρ. 18.20	
2. Έπίσης 1903 » 23.10	
3. Έπίσης 1904 » 32.45 » 73.75	
ι' Δικαστικά (ἐπί τῆς μεταξὺ τῆς Έταιρείας καί τοῦ Ε. Καλοῦστα έγερθείσης δι- κῆς)..... » 51.50	

Σύνολον δαπανῶν...δρ.1198.70

ια' Περίσσευμα ἐν τῷ ταμείῳ. » 348.55

δρ.1547.25

(*) Ὑπὸ τῶν μελῶν ὁμῶς τῆς Έταιρείας ἀνεγνώσθησαν πλείστα βιβλία δωρεάν δανειζόμενα κατ' οἶκον τε καί ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΡΟΣΚΤΗΜΑΤΩΝ

Α' ΠΡΟΣΚΤΗΜΑΤΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

α' Κατὰ τὰ 3 ἔτη τῆς Γ' περιόδου, 1902 - 1904

Ἐφορος Α. Σπυριδάκης

Ἀρχαιολογικά.	σώμ. 38	Οἰκονομολογικά	σώμ. 9
Ἐφημερίδες	» 8	Περιγραφικά	» 1
Θρησκευτικά.	» 1	Φιλολογικά	» 16
Ἱστορικά	» 34	Φυσιολογικά	» 1
Μυθιστορικά.	» 3	Ποικίλα.	» 1
Νομικά.	» 1	Ἐν ὧν κατὰ τὰ 3 ἔτη	» 113

Ἐξ αὐτῶν 3 μὲν πρὸςέρχονται ἐξ ἀγορᾶς ἀπὸ τῆς Ἑταιρείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ Catalogue of Greek coins, Thessaly to Aetolia, Gardner, τὰ δὲ ἐπίλοιπα 110 ἐκ δωρεῶν, ὧν τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν ἀναφέρομεν κατ' ἀριθ. δωρηθέντων.

Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ.	σώμ. 47	Σ. Λάμπρος	σώμ. 2
Ἀρχ. Ἑταιρεία	» 13	Γ. Παρασκευᾶς	» 2
Γερμαν. Ἀρχ. σχολή	» 10	Ἀθ. Σπυριδάκης.	» 2
Ἑμπ. καὶ βιομ. Ἀκαδ.	» 9	Α. Ἀδαμαντίου	» 1
Ν. Γιαννόπουλος	» 9	Ὅθων Κέρν.	» 1
Εὐστ. Καλτσέτας (*).	» 4	Λωρὰν καὶ Ζιαρδὲ	» 1
Ἱστ. καὶ Ἑθν. Ἑταιρ.	» 3	Χριστ. ἀρχ. Ἑταιρεία	» 1
Φιλ. Σύλλ. «Παρνασσ.»	» 3	Ἐξ ἀγορᾶς.	» 3
Π. Εὐσταθίου	» 2	Ἐν ὧν	» 113

(*) Ὅστις ἤγειρεν ἀγωγὴν κατόπιν ζητῶν νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ δωρηθέντα βιβλία, ὑποβαλὼν οὕτω τὴν Ἑταιρείαν εἰς οὐκ ὀλίγας δικαστικὰς δαπάνας ὡς ἐν τῷ λογιστικῷ πίνакι σελ. 8 ἐμφαίνεται.

Ἔφορος Α Αλέξανδρος

1. Χειρόγραφα

Τοιαῦτα ἔσχομεν: Δύο ἐπὶ μεμβράνης Εὐαγγέλια κομισθέντα ἐκ τῆς μονῆς Ξενιάς (*), ἅτινα περιγράφονται ἐν τῷ Ε' τεύχει τοῦ Δελτίου σελ. 43, μίαν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν Χρυσάνθου πατριάρχου (1824-6) Κωνσταντινουπόλεως(**) καὶ ἑγγραφον ἐκ Γούρας τῆς Ὁθρυος περιέχον ποίημα περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὁρλώφ, ἀνέκδοτον(***) καὶ τινὰ μικροτέρας ἀξίας ἑτέρα.

2. Ἐντυπα

Ἀθλητικά.	σώμ.	5	Νομολογικά . . .	σώμ.	9
Ἀρχαιολογικά . . .	»	17	Οἰκονομολογικά . .	»	45
Ἐγκληματολογικά .	»	10	Πατριωτικά. . . .	»	11
Ἐθνολογικά.	»	6	Περιγραφικά . . .	»	6
Ἐκπαιδευτικά . . .	»	33	Πνευματιστικά. . .	»	5
Ἐφημερίδες	»	13	Ποιητικα	»	6
Ἡθογραφικά.	»	3	Πολιτικά	»	6
Θεατρικά.	»	10	Προπαγανδικά . .	»	1
Θρησκευτικά	»	16	Φιλολογικά	»	22
Ἱστορικά	»	18	Φυσιολογικά . . .	»	19
Μουσικά	»	2	Ποικίλα	»	176
Μυθιστορικά. . . .	»	20			

Ἐξ αὐτῶν 5 μὲν εὐρίθησαν μεταξὺ τῶν λοιπῶν βιβλίων ἀκατάγραφα ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ μὴ παραδοθέντα κατὰ τὴν ἑγγραφον

(*) Ταῦτα καὶ τινὰ ἄλλα ἔντυπα προσεκτήθησαν κατὰ τὴν α' τριμηνίαν.

(**) Περὶ ταύτης ἴδε ἐν « Ἑκκλ. Ἀληθεία » Κωνσταντινουπόλεως, ἀριθ. 42. Ὀκτώβριος 1905 ὑπὸ Α. Α.

(***) Περὶ τούτου ἴδε ἐν « Τύπῳ » Βόλου 26 Νοεμβρίου, ἀτελεστάτην ἀναγραφὴν. Καὶ ἐν τέλει τοῦ παρόντος τεύχους.

παραλαβὴν τῆς νέας ἐφορείας, κατεγράφησαν δ' ἐν τοῖς νέοις προσκτιήμασιν ὡς τυχαῖα εὐρήματα· 16 δὲ προέρχονται ἐξ ἀγορᾶς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ α' τόμος τῶν «Παροιμιῶν» τοῦ Πολίτου, καὶ σειρὰ βιβλίων τοῦ Σ. Ω. Β. Ἐν προέρχεται ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἑταιρείας ἐνθα ἦτο ἐν χρήσει. Καὶ τὰ λοιπὰ προέρχονται ἐκ δωρεῶν τῶν ἐπομένων δωρητῶν·

Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ τεύχη 28	Ἀρχαιολ. Ἑταιρεία	5
Ἀ. Ἀλέξανδρος βιβλ. περὶ τὰ 50	Γερμαν. ἀρχ. σχολή	5
Νικ. Γιαννόπουλος » 7	Μονὴ Ξενιάς	5

Καὶ ἀνὰ ἓν σῶμα αἱ διευθύνσεις τῶν ἐν σελ. 6-7 προρρηθειςῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν καὶ οἱ κ.κ Δ. Καλογερόπουλος (λογογράφος, Ἀθῆναι), Β. Καργαδούρης (τέως σχολάρχης), Κ. Κωνσταντινίδης (σχολάρχης) καὶ Μ. Σπανόπουλος.

Ὁ δὲ κ. Α. Ἀλέξανδρος ἐδωρήσατο πλὴν τῶν βιβλίων καὶ πολυλὰς αὐτοτελεῖς μελέτας, καταγραφομένας ἐν τῷ βιβλίῳ προσκτιημάτων, ἐξ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν αἵτινες δεθεῖσαι περιελήφθησαν εἰς 5 ὁγκώδη σῶματα καὶ λοιπὰ μικρότερα.

Σημειώσεις. Ἐνταῦθα προκειμένου περὶ βιβλιοθήκης ἀναφέρονται ὅτι αὕτη πλὴν τῆς ἐντὸς τοῦ ἀναγνωστηρίου ἀναγνώσεως παρέχεται καὶ οἷοι εἰς τοὺς βουλομένους.

Ἐκ τῶν εἰδικῶν βιβλίων καὶ σημειώσεων ἐνθα ἀναγράφονται αἱ τοιαῦται κατ' οἶκον παροχαὶ ἐξάγομεν τὸν κατωτέρω πίνακα.

1. Ἔφορος Ν. Γιαννόπουλος

Ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1898 — 3 Ἀπριλίου 1899, ὀλικὸν δανεισθέντων βιβλίων 44, ἐπὶ ὀκτῶ περίπου μῆνας.

(Αἱ διάμεσοι σημειώσεις ἐλλείπουσι.)

2. Ἔφορος Ἀθ. Σπυριδάκης

Ἀπὸ Ἰουνίου 1902 — Ἀπριλίου 1905, ὀλικὸν δανεισθέντων βιβλίων 39, ἐπὶ τριάκοντα πέντε περίπου μῆνας.

3. Ἔφορος Ἀστέρ. Ἀλέξανδρος (*).

Ἀπὸ Ἰουνίου 1905 (οἱ προηγούμενοι μῆνες δι' ἑσωτερικοὺς λόγους ἀπέβησαν εἰς μάτην) μέχρι τέλους, ὀλικὸν δανεισθέντων βιβλίων 56, ἐπὶ 28 μῆνας.

(*) Ἴδε σημειώσεις ** σελίδος 7.

Κατὰ τὸ α' ἔτος, 1905, τῆς Α' τριετοῦς περιόδου

Ἐπιμελητῆς Γεώργ. Οἰκ. Ζάχος

Α'. Νομίσματα ἐν ὄλφ 72

α'. Ἑλληνικά 30

Ἦν 8 Ρ (Ἀθηνῶν 3, Αἰτωλῶν 2, Λαμιέων 1, Φαρσάλων 2),
καὶ 22 Μ (Ἀθηνῶν 1, Αἰτωλῶν 6, Ἀντιγόνου 1, Κοινοῦ Θεσσα-
λῶν 1, Λαρίσσης 3, Μαγνήτων 2, Σικυῶνος 1, Φαρσαλείων 1, Χαλ-
κίδος 1 καὶ δυσδιάκριτα 5).

β'. Ρωμαϊκά 12

Ἦν 1 μὲν ὑπάργυρον, τὰ δὲ λοιπὰ Μ.

γ'. Μεσαιωνικά 19

Πάντα Μ, ὧν 14 βυζαντινά, 4 δὲ ἐνετικά.

δ'. Νεώτερα 11

Ἦν 5 μὲν φραγκικά ὑπάργυρα, 5 τουρκικά ὑπάργυρα καὶ 1 Μ
Καποδιστρίου.

Δωρηταὶ αὐτῶν

Ἀστ. Ἀλέξανδρος	30	N. Παπᾶς	1
Ἀθ. Σπυριδάκης	3	K. Παπαχαλαμάμπους	1
Εὐστ. Μωραΐτης	2	Χρ. Ταλιαδοῦρος	1
Ἀγ. Παπαθανασίου	2	Ἀ. Φιτιλῆς	1
Ἀ. Βασιλείου	1	Ἡ. Φιτιλῆς	1
Γ. Βελάνης	1	Ἐξ ἀγορᾶς	28

Β'. Ἀγάλματα

Ἐν Αἰγυπτιακὸν χαλκοῦν ἀγαλμάτιον νεανίου (εἰκὼν 1, Πίν. Α').
ὕψους 0,05^μ. (**), ἐξ ἀγορᾶς.

(*) Τούτων ἰδὲ ἐκτενεστέρα περιγραφὴν εἰς «Κράτος» 23 Φεβρουαρίου 1906 ὑπὸ
Α. Ἀλεξ., ἐξ οὗ ἐλήφθησαν τὰ παρόντα.

(**) Πλὴν τῆς ἀνωτέρω ἐν τῷ «Κράτει» δημοσιεύσεως ἰδε καὶ εἰς «Πύρρον»
Ἰανουαρίου ὑπὸ Ν. Γ.

Γ'. *Ἐνεπίγραφοι λίθοι*

1. Πλάξ ἐνεπίγραφος νεωτάτη τῶν ἐπὶ Τουρκίας χρόνων διαλαμ-
βάνουσα τὰ περὶ κατασκευῆς τῆς βρύσεως « Σαρμασίκη » ὑπὸ τὰς
ὑπηρεσίας τῆς Ὁθρυος πρὸς τὰ ΝΔ. τοῦ Ἀλμυροῦ ἐκομίσθη δὲ ὑπὸ
τοῦ εὐρέτου αὐτοῦ νέου Γρηγ. Βωλαμάτση (ἀριθ. ἐπιγρ. 49 σελ. 29).

2. Τεμάχιον ἐνεπιγράφου πλακός, ἧς εἶναι τὸ τέλος μετὰ δύο
ὥραιοτάτων γραμμάτων τῆς καταλήξεως. Ἐκομίσθη δ' ὑπὸ τοῦ εὐ-
ρέτου αὐτῆς κ. Α. Γαρδίκη (ἀριθ. ἐπιγρ. 36 σελ. 24).

Δ'. *Λιθίνης ἐποχῆς*

α'. *Λίθινα*

1. Τεμάχια λιθίνων πελέκεων ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Τσουντα
ἀνασκαφῶν εἰς τε τὸν παρὰ τὴν Κασαβετεϊάν τύμβον καὶ τὸν τοῦ
Τσαγγλὶ δοκιμαστικῶν ἀνασκαφῶν.

2. Τεμάχιον πώρου διατρίτου λίθου ἐπίσης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δω-
ρητοῦ εὐρεθὲν ἐν Φθιώτισι Θήβαις.

β'. *Πήλινα*

1. Σφονδύλια 5, ὧν ἓν ἐξ Ἀλμυροῦ (δωρ. Α. Ἀλέξανδρος) τὰ
δὲ λοιπὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀνασκαφῶν τοῦ Τσαγγλὶ ὑπὸ τοῦ κ.
Τσουντα.

2. Ἀγγεῖα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τέλεια ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω-
τέρου ἀνασκαφῶν τῆς Κασαβετεϊας. Καὶ τεμάχια τοιοῦτων ἐκ τῶν
ὡς ἄνω ἀνασκαφῶν καὶ ἐξ Ἐλευσίνος (κομιστῆς Α. Ἀλέξανδρος).

γ'. *Ποικίλα*

1. Ἐργαλεῖα ὀστέϊνα, ἐκ κεράτων ἐλάφου, τεμάχια ὀψιανὰ
ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀνασκαφῶν.

2. Ἐγχειρίδιον μηχαναϊκῆς ἐποχῆς, ἄνευ αἰχμῆς ἀπὸ τοῦ μέσου
κεκομμένης, μήκους μὲν 0,14^μ, πλάτους δ' ἄνωτάτου 0,75^μ. εὐρε-
θὲν ὑπὸ τοῦ ἐκ Πλατάνου δωρητοῦ κ. Γ. Καλαντζῆ, ἐν τῷ παρὰ
τὴν Ἄλον τύμβῳ.

Ε'. *Μεσαιωνικῆς ἐποχῆς*

Τούτων πάντων 15 ὁλῶν ἀντικειμένων εἶναι :

α'. Ἀργυρᾶ

Ἐν ἀργυροῦν ἐνώτιον ἀμυγδαλοειδὲς μετὰ κοσμήματος ἀνθρωποειδοῦς ἐν τῷ κέντρῳ (δωρ. Α. Ἀλέξανδρος).

β'. Χαλκᾶ

Εἰκ. 2.

1. Σφραγὶς πτηνοειδής, πρωτοφανοῦς τύπου, βυζαντινὴ ἔχουσα ἐν τῷ σώματι τοῦ πτηνοῦ τὰ γράμματα ΚΩ, φέρουσα τέσσαρας ὅπας ἐνθεν κἀκείθεν τῶν γραμμάτων μετὰ ἀναρτηρίου κρίκου ὀπισθεν (εἰκὼν 2). Ἠγοράσθη παρὰ τοῦ εὐρέτου.

2. Πόρπαι ποικίλου σχήματος 3.

3. Βελόναι 2, ὧν ἡ μία ἐκ τετραγωνικοῦ σύρματος ἔχει λαβὴν σταυροειδῆ ἀποληγόντων τῶν 3 ἄκρων τοῦ σταυροῦ εἰς σφαιρίδια τοῦ αὐτοῦ μετάλλου.

4. Δακτύλιος παλαιὸς φέρων ἐγγεγλυμμένον πτηνόν.

5. Μετάλλιον ἀναμνηστικὸν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Διάκου ἐν Λαμίᾳ.

6. Ποικίλα 3 ἀντικείμενα διαφόρου χρήσεως.

[Ἐν ὅλῳ (2-6) ἀντικείμενα 10, δωρ. Α. Ἀλέξανδρος].

γ'. Ποικίλα

1. Δακτυλιόλιθος ὀκταγωνικὸς μετὰ τὸ ἀντίστροφον τῆς ἐπιγραφῆς «Κωσταντῆς Γεωργίου 1688» (δωρ. Γ. Βαγιατόπουλος).

2. Σφαιροειδὲς λίθινον ἀντικείμενον ἀγνώστου χρησιμότητος (δωρ. Α. Ἀλέξανδρος).

3. Τεμάχιον κεντήματος παλαιοῦ χιτῶνος μετεσχηματισμένον ἤδη εἰς βελονοθήκην (δωρ. Γιαννόπουλος).

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

*Κομισθεῖσαι ἐν τῷ Μουσείῳ κατὰ τὴν Γ' περίοδον 1902-1904
καὶ τὸ α' ἔτος (1905) τῆς Δ' περιόδου*

Α' ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

τῶν ἑλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν χρόνων

α'. *Ἀναθηματικά*

1. Ἀλμυρός. — Βάσις τετράγωνος ἀποκεκρουμένη ἀριστερόθεν, λίθου μέλανος, ἔχουσα τὰς δεξιόθεν γωνίας στρογγύλας. Ἐπιγραφή ἐν δυοῖσι στίχοις ἀρχαϊκῇ, δεξιόθεν, εὐρεθεῖσα ἐν κλίμακι οἰκίας Χα-ραλ. Δημάκου ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου (μῆκ. 0^μ,42. πλάχ. 0^μ,25. ὕψ. γρ. 0^μ,12). (Πιν. Α'. εἰκ. 3).

Ὁ κ. Ἀθ. Σπυριδάκης ἀναγινώσκει τὸν Β' στίχον: ΣΤΑΥΟΙΥΧ καὶ συμπληροῖ: [Μαχόμενος] | Κλυτοχαρε[ς]. Ἐπομένως θεωρεῖ ταύτην ἐπιτυμβίαν τὸ δὲ μετὰ τὸ Χ γράμμα θεωρεῖ λάμβδα, ὡς τὸ τουρκικὸν παρεμφερὲς αὐτῷ λιάμ. Τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ 2^{ου} στίχου γράμμα θεωρεῖ ὡς Ε ἀνεστραμμένον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ ὡς Σ ῥῶ. Ὁ δὲ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος θεωρεῖ τὰ γράμματα τοῦ 2^{ου} στίχου ὥς ὄντα: ΣΤΞΙΟΥΧ, ἅτινα διέκρινον καὶ οἱ τὸ μουσεῖον ἐπισκεψάμενοι Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι ἐπὶ τε τοῦ λίθου καὶ τῶν ἐκτύπων καὶ τῶν φωτογραφιῶν καὶ οὕτω ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ἀντιγραφή καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ὁθωνος Κέρν καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Τσουντα. Θεωρεῖ δὲ ὁ κ. Γιαννόπουλος ταύτην ὡς ἀναθηματικὴν, καὶ ἀνάγει ταύτην εἰς χρόνους ἀρχαιοτάτους πρὶν ἢ γίνῃ χρῆσις τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς, καθ' ὅσον ἀμφότεροι οἱ στίχοι αὐτῆς ἄρχονται ἐκ δεξιῶν, ἐπομένως εἰς τὸν Η' ἢ Ζ' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα. Τὸ δὲ Μ θεωρεῖ ὡς τὸ ἀρχαϊκὸν σὰν τῶν Δωριέων· διότι ἰὰν ἦτο μῦ θὰ ἦτο πολύγραμμα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἢ Μ ἢ Μ. Ἡ δὲ δεξιὰ γραμμὴ τοῦ σκέλους φαίνεται πως μίζων τῶν ἄλλων.

2. Παγασαί. — Τεμάχιον μετὰ πλαισίου λίθου γρανίτου ἀνῆκον

ἴσως εἰς ἀρχαϊκὸν ἀνάγλυφον. Ἐπιγραφή ἀρχαϊκὴ δεξιόθεν (μῆκ. 0^μ,22. πλ. 0^μ,28. πάχ. 0^μ,15. ὕψ. γρ. 0^μ,07). Αὕτη τε καὶ αἱ ἐφεξῆς ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γιαννοπούλου. (Πίν. Α'. εἰκ. 4).

Ἀλκίμ[αχος ἡ -ου

3. Ἀμφαναί. — Βάσις λίθου λευκοῦ ἀποκεκρουμένη δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ πλακισιουμένη ἀμφοτέρωθεν (μῆκ. 0^μ,40. πλ. 0^μ,22. πάχ. 0^μ,17. ὕψ. γρ. 0,03). Γραφή ἐκ δεξιῶν. Τὸ δασύφωνον Η πρὸ τοῦ Ξ.

Α Μ Я Ξ Η

Ηερμᾶ (ἡ Ηερμάου)

4. Αὐτόθι. — Ἐν τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους τῆς θέσεως Καλδερίμι τῆς ἀγούσης ἐξ Ἀλμυροῦ εἰς Βῶλον, ἐνθα ἐρείπια ἀρχαίων οἰκοδομημάτων καὶ τριῶν Βυζαντινῶν ναῶν κεῖνται (τρεῖς ἐκκλησιές), ἐνθα ἴσως τὸ πάλαι ἔκειτο ναὸς τις τοῦ Ἐνοδίου Ἑρμοῦ. Στήλη ναυιδόσχημος ἀποκεκρουμένη πλαγίως δεξιᾷ καὶ κάτωθι, καὶ διασφύζουσα μέρος τοῦ δωρικοῦ τετραγώνου κίονος καὶ τῆς μετώπης (μῆκ. 0^μ,28. πλ. 0^μ,25. πάχ. 0^μ,045. ὕψ. γρ. 0^μ,02):

ΤΙΜΑΡΧΟΣ ΔΙΩΝΟΣ Ε

Τίμαρχος Δίωνος Ε[ρμᾶ;]

5. Ἀλμυρός. — Βάσις λίθου μέλανος τετράγωνος κοιλανθεῖσα ἄνωθεν ὑπὸ μεταγενεστέρως χειρὸς ἐν εἴδει λεκάνης (μῆκ. 0^μ,47. πλ. 0^μ,47. πάχ. 0^μ,27. ὕψ. γρ. 0^μ,03 × 0^μ,04 πλ.). Ἐπιγραφή ἀναθηματικὴ δι' ὠραίων γραμμάτων τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος:

ΘΕΡΞΑΝΔΡΟ
ΤΙΜΑΣΙΘΕΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ

Θέρσανδρος
Τιμασιθεῦ
Ἀρτέμιδι.

Περὶ τῆς λατρείας τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Φθιώτισι Θήβαις παράβαλε Boeckhii *Corpus Inscript. Graecarum*, τόμ. I, N° 1768. — Gardner, *Catalogue of Greek coins, Thessaly etc.* πίν. XXIX,

π. 48 pl. X, 17.—N. I. Γιαννοπούλου, Φθιωτικά, σ. 13 'Αθην. 1891.—Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ λίθος ἐκομίσθη ἐκ Φθιωτίδων Θηβῶν, ἐνθα ἡ Ἀρτεμις ἐλατρεύετο ὡς λοχεία· ἐν δὲ Λαρίσῃ καὶ Φεραῖς ἔφερε τὰ ἐπιθετὸν Ἐνοδία (ἴδε καὶ κατωτέρω 7 ἐπιγραφὴν), ὅπερ ἦν καὶ ἐν τῶν ὀνομάτων τῆς Ἐκάτης (*Bulletin de Corresp. Hellénique*, τόμ. XIII, σ. 392, τόμ. VII, σελ. 61) (¹).

6. Αὐτόθι.—Τεμάχιον τετραγώνου βάσεως πωρίνου λίθου εὗρεθὲν ἐν ἀνασκαπτομένοις θεμελίοις οἰκίας τοῦ κ. 'Α. Περιστερᾶ Ἐπιγραφὴ τοῦ Δ' π. X. αἰῶνος ἀποκεκρουμένη δεξιᾷ κατὰ τὸ ἥμισυ (μῆκ. 0^μ,29. πλ. 0^μ,59. πᾶχ. 0^μ,25. ὕψ. γρ. 0^μ,07): εὗρεθείσα ὑπὸ μαθητῶν.

Ε Π Ι Ζ

Ἐπίδ[οσις;]

Τὰς καθέτους γραμμὰς ἐμφαινούσας ἴσως γράμματα δυσανάγνωστα, ὁ κ. 'Αθ. Σπυριδάκης ἀναγινώσκει οὕτω:

Ξ Π Ι Ζ

Ἐπίδ[οσις]

ΕΥΚΡΑΤΕΙΔΗ

Εὐκρατεῖ[δα]

ΑΡΙΕΜΙ

Ἀρ[τ]έμι[δι].

7. Φθιώτιδες Θῆβαι. — Βάσις μικρὰ μικροῦ ἀγαλματίου τοῦ Διὸς Μειλιχίου, λίθου λευκοῦ, ἀνευρεθείσα ὑπὸ τοῦ ὑπογράφοντος (μῆκ. 0^μ,13. πλ. 0^μ,06. πᾶχ. 0^μ,06. ὕψ. γρ. 0^μ,015):

Δ Ι Μ Ε Ι

Δι Μει-

Λ Ι Χ Ι Ω Ι

λιχίωι

Κ Ρ Ι Ν Σ

Κριν[ω]

Α Ρ Σ Ι /

Ἀ[ρ]σί[α]

Α Ν Ε Θ

5

ἀ[ν]έθ[η-

Ε Ν

κ]εν.

Περὶ Διὸς Μειλιχίου λατρευομένου ἐν Λαρίσῃ ἰδὲ Γουστ. Φου-

(¹) Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνεκοίνωσε τὸ πρῶτον τῇ ἑταιρείᾳ ὁ κ. Α. Ἀλέξανδρος — εἰς γειτονικὴν αὐτοῦ οἰκίαν κειμένην — μεθ' ὃ μαθηταὶ τινες τοῦ ἐλλ. σχολείου ὠδήγησαν ταύτην εἰς τὸ μουσεῖον.

gères, in *Bulletin de Corresp. Hellénique*, τόμ. XIII, σ. 392, ἀρ. 8 Μάκων Ὀμή[ρου] Διὶ Μελιχίῳ καὶ Ἐνοδίαι καὶ πό[λει].

Κρινὼν, ὄνομα γνωστὸν ἐκ τινος τῶν Παγασῶν ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς.

Ἐκ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης μανθάνομεν ὅτι καὶ ἐν Φθ. Θήβαις ἐλατρεύετο ὁ Ζεὺς Μελίχιος. Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

8. Αὐτόθι.— Στήλη μετὰ πλασίου μέλανος λίθου ἀναθηματικὴ εὑρεθεῖσα ὑπὸ Γ. Χ. Βούλγαρη (μῆκ. 0^μ,37. πλ. 0^μ,23. πᾶχ. 0^μ,05. ὕψ. γρ. 0^μ,008· 0^μ,024):

ΛΥΣΙΜΑΧΟ
ΜΙΛΙΧΙΟΙΣ

Λυσίμαχο[ς]
Μ(ε)ιλίχιοις (=θεοῖς)

Ἐκ τῆς προκειμένης ἐπιγραφῆς μανθάνομεν τὴν λατρίαν τῶν Μελιχίων θεῶν ἐν Φθιώτισι Θήβαις.—ΜΙΛΙΧΙΟΙΣ=ΜΕΙΛΙΧΙΟΙΣ.

9. Αὐτόθι.—Τεμάχιον λευκοῦ λίθου εὑρεθὲν ὑπὸ Ἀντωνίου Βασιλείου (μῆκ. 0^μ,03 τῶν γραμ.): ΙΙΦΛΥ = [Δ]ι Φ[ευξίω], κατὰ τὸν κ. Α. Σπυριδάκιν.

10. Αὐτόθι.— Σφαῖρα λίθου μέλανος ἀποκεκρουμένη πλαγίως. ἔχουσα περίμετρον 0^μ,75. ὕψ. δὲ γρ. 0^μ,035· 0^μ,06. Ἀνωθεν φέρει ὀπήν, ἐν ᾗ ἐστηρίζετο χαλκοῦν ἀγαλμάτιον.

ΦΙΛΩ - Λ

Φιλώτ[ας] - - - λ - - -

11. Φεραί.— Στήλη πρασινόλευκος ὀρθογωνίου σχήματος (μῆκ. 0^μ,35. πλ. 0^μ,27. πᾶχ. 0^μ,05. ὕψ. γρ. 0^μ,017). Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ τῷ Καίσαρι Αὐγούστῳ.

ΘΕΩΣΕΒΑ
ΣΤΩΚΑΙΣΑ
ΡΙΣΩΤΗΡΙ

Θεῶ Σεβα-
στῷ Καίσα-
ρι Σωτῆρι.

β'. Ψηφίσματα

12. Φθιώτιδες Θῆβαι. — Ἐπὶ τεμαχίου λίθου φέρονται τᾶδε:

ΠΑΡΑ

--- παρα ---

13. Αὐτόθι.—'Απόξεσμα λίθου ἐκ πλακὸς περιχοῦσης ψήφισμά τι (μῆκ. 0μ,065. πλ. 0μ.017. πάχ. 0μ,011. ὕψ. γρ. 0μ,010.):

Ο Σ	- - ος - -
Π Ρ	- - ερ - -
β Ι /	- - φιλ - -
Ε -	- - ετ - -

14. Αὐτόθι.—'Απόξεσμα λίθου φέρον γράμματα εὐμεγέθη.

Σ Χ Ε
Α Ρ Χ

15. Παγασαί.—Τεμάχιον πλακὸς εὗρεθὲν ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννεπούλου (μῆκ. 0μ,21. πλ. 0μ,19. πάχ. 0μ,04). ΑΛΑΒ [μετ]αλαβ[εῖν(;)]

16. 'Αλμυρός.—Στήλη τετράπλευρος λευκοῦ λίθου κεκρουμένη ἄνωθεν, περιέχουσα κατάλογον ὀνομάτων, ἴσως ἀρχόντων. Γραφή τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος (μῆκ. 0μ,83. πλ. 0μ,34. πάχ. 0μ,20. ὕψ. γρ. 0μ,015):

— — — — —	— — — — —
— — — Ω Ν	— — — — — ων
Ἰ Φ Ι Δ Α Ι Ο Σ	'Α]λφιδαῖος
Π Ι Θ Α Κ Ο Σ	Πίθακος
Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Σ	Μένανδρος
Ο Ρ Θ Α Γ Ο Ρ Α Σ	5 'Ορθαγόρας.

17. Αὐτόθι.—'Εν ἐρειπίοις τουρκικοῦ ὥρολογιοστασίου τεμάχιον ἐπιγραφῆς μαρμάρου λευκοῦ. Κατὰ τὸ μέσον τὰ γράμματα ἀπεξέστησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων (μῆκ. 0μ,205. πλ. 0μ,30. πάχ. 0μ,08. ὕψ. γρ. 0μ,02). Γραμμάτων ποικιλίαι: α=Α. β=Β. η=Η. ω=Ω. μ=Μ.

Ι Σ	— — ισ — — — — —
Α Ι Τ Ω	— — αι τω — — — — —
Ι Δ Ι Ο Ν Σ	— — ιδιων σ — — — — —
Ε Ν	
Π Υ Ρ Ι Δ Ε	— — πυρι δ[ε] — — — — —
Α Σ Ι	

ΑΣΟΣΤ	ΛΥΤΑ	5	— — — — —	αςως — — — — —	λυτα — — — — —
ΘΗΒΗ	ΛΧΕΙΣΗ		— — — — —	θηθη — — — — —	[ε:]χειση — — — — —
	Τ ΟΛΕΝΑ		— — — — —	τ — — — — —	ωμενα

Στίχ. 5. 'Ο κ. Σπυριδάκις συμπληροῖ: ας ὄσ[τις - - -]. Στίχ. 6. θηδή[ματα τρέ]χει. Στίχ. 7. [πρατ]τ[ό]μενα.

γ'. 'Επιτύμβιοι

18. Παγασαί — Τεμάχιον πλαισίου λίθου γρανίτου μετὰ κεκο-
λωσμένης ἐπιγραφῆς (μῆκ. 0μ,16. πλ. 0μ,26. πάχ. 0μ,03. ὕψ.
γρ. 0μ,07. πλ. 0μ,05). Αὕτη τε καὶ αἱ ἐφεξῆς ἐκομίσθησαν ὑπὸ τοῦ
ὑπογράφοντος ἐν τέλει αὐτῶν ἀριθ. 24. (Πίν. Α',) ("Ιδε εἰκόνα 5.)

ΑΒΙΑΠ

19. Αὐτόθι. — Στήλη ἐπιτύμβιος μετ' αἰτώματος καὶ ἀνθεμίων,
ἀποκεκρουμένη κάτωθεν (μῆκ. 0μ,275. πλ. 0μ,265. πάχ. 0μ,05.
ὕψ. γρ. 0μ,02). 'Ο λίθος εἶναι λευκός ὑπογλαυκίζων. Γραφή ἀμει-
λῶς κεχαραγμένη τοῦ Γ' π. Χ. αἰῶνος:

ΘΕΟΦΙΛΑ	Θεοφίλα
ΕΥΑΡΧΟΥ	Εὐάρχου.

20. Αὐτόθι. — Τεμάχιον στήλης ἐπιτυμβίου λευκοτάτου μαρμά-
ρου Πεντελήσιου, ἀποκεκρουμένης καθ' ὅλας τὰς πλευράς καὶ φερού-
σης γείσσον μετ' ὠσειδῶν ἐξογκωμάτων. Γραφή ἐπιμελετημένη τοῦ
Δ' π. Χ. αἰῶνος (μῆκ. 0μ,13. πλ. 0μ,39. πάχ. 0μ,14):

ΑΡΙΣΤΑΓΟ	'Αρισταγό[ρας]
----------	----------------

21. Αὐτόθι. — Στήλη ἐπιτύμβιος λίθου γλαυκόχρου μετὰ πλαι-
σίου, ἀποκεκρουμένη ἄνωθεν δεξιᾷ καὶ κάτωθι (μῆκ. 0μ,30. πλ.
0μ,34. πάχ. 0μ,10. ὕψ. γρ. 0μ,02):

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗ	'Απολλοφάν[ης]
ΔΙΣΑΠΟΛΕΣ	Δισαπόλε[ος]

22. Αὐτόθι. — Τεμάχιον στήλης μετ' αἰτώματος ἀποκεκρουμένης ἄνωθεν καὶ ἀριστερᾶ (μῆκ. 0μ,21. πλ. 0μ,34. πᾶχ. 0μ,10. ὕψ. γρ. 0μ,015):

Ω Ν Ο Σ — — — ωνος.

23. Αὐτόθι. — Στήλη μετ' αἰτώματος ἀποκεκρουμένη κάτωθεν, ἄνωθεν καὶ ἀριστερᾶ (μῆκ. 0μ,47. πλ. 0μ,47. πᾶχ. 0μ,11 ὕψ. γρ. 0μ,03):

ΣΙΓΕΝΟΥΗΡΩΣΧΑΙΡΕ — — Σω]σιγένου ἥρωος χαῖρε

24. Φθιώτιδες Θῆβαι. — Τεμάχιον λεπτοτάτης πλακὸς λευκοῦ μαρμάρου ἀποκεκρουμένης καθ' ὅλας τὰς πλευράς (μῆκ. 0μ,09. πλ. 0μ,08. πᾶχ. 0μ,015. ὕψ. γρ. 0μ,01):

ΚΛΕΙΤΟΜ Κλειτόμ[αχος].

Ν Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

25. Αὐτόθι. — Στήλη λίθου μέλανος ἀποκεκρουμένη ἄνωθεν (μῆκ. 0μ,46. πλ. 0μ,26. πᾶχ. 0μ,09):

Λ Ο	Κλε]ο-
Μ Ε Ν Η Σ	μένης
Α Ν Τ Ι Γ Ο	Ἀντιγό-
Ν Ο Υ	νο[υ.

26. Αὐτόθι. — Στήλη μέλανος λίθου (μῆκ. 0μ,57. πλ. 0μ,35. πᾶχ. 0μ,07. ὕψ. γρ. 0μ,075 πλ. γρ. 0μ,06):

Τ Ι Μ Α Σ	Τιμα-
Σ Ι Θ Ε Ο Σ	σίθεος
Α Ι Σ Χ Υ	Αἰσχύ-
Λ Ο Υ	λου.

27. Αὐτόθι. — Στήλη ὀρθογώνιος μέλανος λίθου (μῆκ. 0μ,83. πλ. 0μ,15. πᾶχ. 0μ,22. ὕψ. γρ. 0μ,06 - 0μ,11). Γραφή τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος. Ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ὑπογράφοντος:

ΚΛΕ Κλε-
ΟΝΙΚΑ ονίκα.

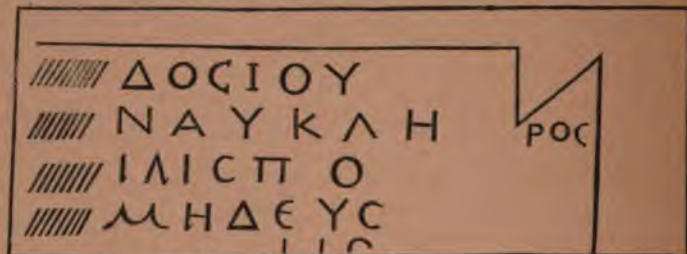
Ἱερεὺς ΑΠΟΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Οἰκονόμος

23. Αὐτόθι. — Στήλη λίθου μέλανος, ὀρθογώνιος διερρωγυῖα ἄνω-
θεν εἰς τρία τεμάχια (μῆκ. 0μ,94. πλ. 0μ,42. πᾶχ. 0μ,08. ὕψ. γρ.
0μ,035 πλ. 0μ,038). Γραφή τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος:

ΑΡΙΣΤΙΣ Ἀριστίω[ν
ΦΑΙΝC Φαινο-
ΜΑΧC μάχ[ου.

29. Αὐτόθι. — Τεμάχιον λίθου ἀποκεκρουμένου ἀριστερᾶ καὶ κά-
τωθι καὶ φέρον ἐξογκώμα σταυροειδές, ἐφ' οὗ ἐπιγραφὴ τῶν ῥωμαί-
κων χρόνων (μῆκ. 0μ,215. πλ. 0μ,458. πᾶχ. 0μ,135. ὕψ. γρ.
0μ,025 πλ. 0μ,035) (εἰκ. 6).

Διεσώθη ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Κ. Παπαχαλαμπους, γραμματιστοῦ:

(Εἰκ. 6).

Θεο]δοσίου
— — — ναύκληρος
— — — Ἑ]λισπό-
ντιος; — — Νικο]μηδεὺς
— — — — —

Παρομοίαν στήλην παρὰ β. Leake (*Norther Greece* τόμ. I
pl. II, n° 14).

30. Μουσαφakλί. — Τεμάχιον πλακὸς ἀποκεκρουμένον καθ' ὅλας

τὰς πλευράς, δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μαργ. Χ. Ἀποστολίδου, ἰδιοκτήτου τοῦ χωρίου. Γραφή τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων (μῆκ. 0μ,28. πλ. 0μ,31. πᾶχ. 0μ,08. ὕψ. γρ. 0μ,04). Ἀνάγνωσις κατὰ τὸν κ. Α. Σπυριδάκιν:

ΙΥ Δ Κ Λ Ε Η Ν	Νικ;]οκλήν
ΦΟΡΤ Δ Υ Ν Α	Φορτουνά-
Τ Α Δ Ι Ο Ν Υ	τα Διονυ-
Σ Ο Δ Ο Υ Ρ Ο Υ	σοδούρου.

Τὸ μὲν ὄνομα Φορτουνάτα εἶναι θηλυκόν Ῥωμαϊκόν. Φορτου-
νᾶτος εἰς τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων καὶ μαθητῆς τοῦ Παύλου.
Διονυσιοδούρου Θεσσαλικῶς ἀντὶ Διονυσιοδώρου.

31. Πύρασος.—Τεμάχιον πλακός, λίθου λευκοῦ, ἀποκεκρουμέ-
νης καθ' ὅλας τὰς πλευράς. Τὰ Ε καὶ Γ ἔχουσι τὰς καθέτους προεκ-
βεβλημένας ἀνωθεν καὶ κάτωθεν (μῆκ. 0μ,19. πλ. 0μ,28. πᾶχ.
0μ,05 ὕψ. γρ. 0μ,05:

Ε Ε Ε Ο Υ Λ
Ο Ο Π Ο Υ Σ ;
Γ Γ Τ Ι Λ Κ
Ι Ο Ι

δ'. Ἀθήλου περιεχομένου

32. Φθιώτιδες Θῆβαι. — Στήλη λευκοῦ λίθου ἀποκεκρουμένη
δεξιᾷ καὶ λοξῶς, πλακισιομένη δ' εἰς τὸ μέσον καὶ σχηματίζουσα
τριγωνικὸν ἐξόγκωμα ἀριστερᾷ· ἀρχικῶς θὰ ᾗτο ἐπιμήκης ὀρθογωνία
καὶ θὰ διηρεῖτο εἰς τρία ἄνισα μέρη, ὧν τὸ μέσον πλατύτερον ἔφερε
πολύστιχον ἐπιγραφὴν τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἥς τὰ ἴχνη τῆς ἀρχῆς
τῶν στίχων διεσώθησαν· ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν μετὰ κάθετον πλαίσιον θὰ
ἐσχηματίζετο ὡς ἐν τῷ ἀριστερῷ καὶ ἐν τῷ δεξιῷ τρίγωνον ἐξέχον.
Ἐπὶ δὲ τοῦ σφριζομένου ἀριστεροῦ τριγώνου κεῖται τὸ ὄνομα Διομή-
δους (μῆκ. 0μ,26. πλ. 0μ,45. πᾶχ. 0μ,08. ὕψ. γρ. 0μ,02). Ἡ
ἀνάγνωσις κατὰ τὸν κ. Α. Σπυριδάκιν:

	Ν'Α,	Ἡλ[ι]ά[νασ-
ΔΙΟΜΗ	ΞΑΗ	σα η - - -
ΔΟΥC	ΛΕ	άνεθη[κεν
	ΠΛ\	Πλ[άτωνι
	ΠΥ\	Πυ[λα - -

Ἐτεροι διακρίνουσιν ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ ΛΕ, ἐν τῷ 4ῳ ΤΗ.

33. Αὐτόθι.— Τεμάχιον λίθου λευκοῦ, ὅπερ ἄδηλον εἰς τί ἐχρη-
σίμευεν, μετὰ πλαισίου, κάτωθι τοῦ ὁποίου κεῖται μονόστιχος ἐπι-
γραφὴ (μῆκ. 0μ,49. πλ. 0μ,30. πᾶχ. 0μ,15. ὕψ. γρ. 0μ,02):

ΜΕΛΑΝΤ Μελάνη

Ὁ κ. Σπυριδάκης συμπληροῖ: Μελαν[ίων].

34. Αὐτόθι.— Τεμάχιον πλακός, λίθου λευκοῦ (μῆκ. 0μ,025.
πλ. 0μ,025):

ΣΙ
ΑΜΑΛ

35. Αὐτόθι.— Τεμάχιον πλακός, μέλανος λίθου (μῆκ. 0μ,19 πλ.
0μ,25. πᾶχ. 0μ,05. ὕψ. γρ. 0μ,04):

ΓΛΛΙΟ
ΛΓΥ

36. Ἴσως Ἄλος.— Τεμάχιον πλακός, λίθου λευκοῦ.

ON

ἀνήκει πιθανῶς εἰς τοὺς μακεδονικοὺς χρόνους ἢ τοὺς ῥωμαϊκοὺς. Τὰ
γράμματα κανονικώτατα καὶ καλλιτεχνικώτατα. Εἶναι κατάληξις
ἀδήλου ἐπιγραφῆς. Εὐρέθη ἐν Τσιγγεσίῳ, προέρχεται ἴσως ἐκ δημο-
σίου κτιρίου τῆς ἐγγὺς Ἄλου. Ἐκομίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀπ. Γαρδίκη.

ε'. Ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα ἐνεπίγραφα

37. Φεραί.— Ἐν τῇ Ὑπερείᾳ κρήνῃ ἐν Βελεστίνῳ, ἐνεργουμένων

ἀνασκαφῶν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Φερῶν, οἱ ἐργάται ἀνεκάλυψαν εἰς δύο τμήματα ἀνεστραμμένην πρὸς τὰ κάτω στήλην ἐκ λευκοῦ Πεντελῆσιου λίθου.⁽¹⁾ ἔχουσιν μῆκος μὲν 1^μ,50, πλάτος δὲ 0^μ,71 μέχρι 0^μ,80, πάχος δὲ 0^μ,12. Ἐν δ' αὐτῇ κεῖται ἀνάγλυφον τοῦ Ε' π. Χ. αἰῶνος παριστῶν ὑπὸ πλαίσιον ἄνδρα πρεσβύτην ἀγέειον καὶ φαλακρόν, καθήμενον ἐπὶ θώκου καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ κρατοῦντα μακρὰν ῥάβδον γεροντικὴν, τὴν δὲ δεξιὰν τείνοντα πρὸς γυναῖκα ὀρθίαν ἰσταμένην κατέναντι αὐτοῦ καὶ περιλύπως προσβλέπουσαν αὐτόν, χαιρετίζουσαν δὲ τὸν πρεσβύτην διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχουσιν τὸν πέπλον κατέναντι τοῦ προσώπου (ἴδε πίν. Β', εἰκ. 7).

Τὸ ἀνάγλυφον ἐπὶ τοῦ πλαίσιου φέρει ἐπιγραφὴν μονόστιχον:

ΚΙΝΕΑ:ΚΑΙ:ΦΡΑΞΙΜΗΔΑΣ

Κινέα καὶ Φραξιμήδας

Κάτωθι δὲ τοῦ πλαίσιου:

ΚΡΑΤΙΔΑΙΑΟΕΙΚΑ

Κρατιδαία θείκα.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ἔχουσι μῆκος μὲν 0^μ,009, πλάτος δὲ 0^μ,008.

Τοῦτο ἀποκείμενον πρὶν ἐν τῷ δημαρχεῖῳ Φερῶν ἐπισκέψατο τὸ πρῶτον ὁ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος καὶ περιέγραψεν αὐτὸ ἐν τῷ *Bulletin de Corresp. Hellénique* (τοῦ 1904, σελ. 263-264), δημοσιεύσας καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴν καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸ εἰς τὸν Ε' π. Χ. αἰῶνα.

Μεθ' ὃ συνεπεῖα ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργεῖον, ὅπως μετενεχθῇ εἰς Ἀλμυρόν, τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ἐνέκρινε τοῦτο. Ἐκομίσθη δὲ δαπάνη τῆς Ἑταιρείας, μεταβάντων ἐπὶ τούτῳ εἰς Βελεστίνον τῶν κ.κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλου καὶ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι.

Δεύτερος περιέγραψε τοῦτο ὁ κ. Α. Σπυριδάκις, εἴτ' αὖθις ὁ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος⁽²⁾, μεθ' ὃ τελευταῖος ὁ κ. Α. Rutgers van der

⁽¹⁾ Μᾶλλον Παρίου.

⁽²⁾ Εἰς τὰς ἑξῆς ἡμερῖδας διὰ μακρῶν ἔγραψαν ἐγείραντες δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα ὁ κ. Σπυριδάκις καὶ ὁ κ. Γιαννόπουλος περὶ αὐτοῦ: «Θεσσαλία» ἡρμ. Βώλου 24 Μαΐου 1904, Ἰουνίου 15 καὶ 19, 1904.—Αὐτόθι, 1904, Ἰουνίου 24.—Αὐτόθι, 1904, Ἰουνίου, 28.—Αὐτόθι, 1904, Ἰουλίου 3.—Αὐτόθι 1904, Ἰουλίου 9.—Αὐ-

Loeff, 'Ολλανδὸς ἀρχαιολόγος, ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου *Athen Mitteilungen* (τόμ. XXIX, σελ. 213-221 πίν. XXII). Ὁ κ. van der Loeff λίαν φιλοφρόνως δι' ἐπιστολῆς του ἀνεκοίνωσε τῷ κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλῳ ὅτι ὡς χρόνον τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀναγλύφου θεωρεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ 450 - 430 π. Χ. διάστημα. Τὴν δὲ ὑπὸ τὸ πλαίσιον ἐπιγραφὴν ΚΡΑΤΙ-ΔΑΙΔΟΕΙΚΑ θεωρεῖ πολὺ μεταγενεστέραν τῆς πρώτης.

Τὸ Ε ὅμως τὸ ὅποιον ὁ κ. van der Loeff παρέστησεν Ε, νομίζομεν ὅτι ὁ χαρακτὴς κατὰ λάθος ἐχάραξε ε μεθ' ὃ συνιδῶν τὸ λάθος ἐπειράθη δι' ἀπλῆς κἀθέτου νὰ ἐπανορθώσῃ αὐτό, ὥστε νῦν εἶναι ἐν κρᾶμα μεταξὺ ε καὶ Ε, τὸ ὅποιον φαίνεται ὡς στρογγύλον Ε.

Ἄνωθεν τοῦ πλαισίου ὑπῆρχεν αἰτώμα συνδεδεμένον μετὰ τοῦ ἀναγλύφου διὰ μολύβδου καὶ σιδήρου· ἄνωθεν τοῦ πλαισίου σφύζονται αἱ ὀπαὶ τῆς συνδέσεως ἐν δ' αὐταῖς σίδηρος καὶ μολύβδος.

38. Δαουτζᾶ (Ἑρέτρια;). — Τεμάχιον κάτω βάσεως ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου μετὰ πλαισίου, ἀποκεκρουμένον καθ' ὅλας τὰς πλευράς, φαίνεται δὲ ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφῆς (μῆκ. 0μ,25. πλ. 0μ,35. πᾶχ. 0μ,11. ὕψ. γρ. 0μ,027). Κατ' ἀνάγνωσιν τοῦ κ. Α. Σπυριδάκι:

ΤΩ ΑΡΙΣΤΩΝΟCΤΟΝ ΕΛΙ
ΜΩΝ ΔΕΥΦΡΟCΥΝΟΥ ΕCΤ
ΤΟΘΟΥCΑ ΑΥΤΟΝ ΜΝΕΙΛ

Ἑρα(;) τὼ Ἀρίστωνος τὸν ἐα[υτῆς ἀν-
δρα Τί ἢ Κί]μωνα Εὐφροσύνου ἐστ[ησεν
π]οθοῦσα αὐτὸν μνεῖα[ς χάριν.

τόθι, 1904, Ἰουλίου 18. — Αὐτόθι 1904, Ἰουλίου 28. — «Τύπος» 1905, Μαΐου 5. — Αὐτόθι, 1905, Μαΐου 7. — «Πανελληνιος Κῆρυξ», ἐν Βόλῳ 1905. — «Τύπος» 1905, Ἰουνίου 28. — Αὐτόθι, 1905, Ἰαννίου 30. — Αὐτόθι, 1905, Ἰουλίου 2.

ς'. Βυζαντηναὶ ἢ χριστιανικαὶ καὶ νεώτεραι

39. Καινούριο (Πύρασος). — Ἐν τοῖς ἐρειπίοις τοῦ Βορείου Μεσαιωνικοῦ Ἀλμυροῦ στήλη ἐκ λευκοῦ μαρμάρου τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων ἀποκεκρουμένη ἄνωθεν καὶ κάτωθεν (μῆκ. 0^μ,47 πλ. 0^μ,32. πᾶχ. 0^μ,14. ὑψ. γρ. 0^μ,05):

Ι Μ Η Μ ,
Ο Ν Θ Ω Μ Μ
Ι Π Η Ρ Ε Τ Ι Κ Α
Λ Ο Υ Λ Ι Α Ν Ε Υ

ὁ μὲν κ. Σπυριδάκις συμπληροῖ ὧδε:

M[v]η[μεί-
ον Θωμᾶ[ς
ὑπηρέτηκα
Λ]ουλιανέ.

ὁ δὲ κ. Γιαννόπουλος ὧδε:

— — ημ ημ — —
ον Θωμᾶ
ὑπηρέτηκα[ς
Λουλιανέ.

Τὸ τελευταῖον Υ εἶναι σημεῖον τέλους τῆς ἐπιγραφῆς. Κατὰ τὸν κ. Γιαννόπουλον ὁ πρῶτος στίχος δὲν περιέχει τὴν λέξιν μνημεῖον, ἀλλ' ὡς ἐμφαίνεται καθαρῶς ἐπὶ τοῦ λίθου ἑτέρα λέξις, καὶ ὅτι ἡ στήλη περιέχουσα καὶ ἄλλα γράμματα ἐν ἀρχῇ ἀνῆκεν ἴσως εἰς τινα μαθητὴν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ χρηματίσαντα πιθανῶς πρῶτον ἐπίσκοπον Φθιωτίδων Θηβῶν, ἄγνωστον ἄλλοθεν.

40. Φθιώτιδες Θῆβαι. — Τεμάχιον λίθου λευκοῦ πλακισιούμενον ἄνωθεν καὶ ἀποκεκρουμένον καθ' ὅλας τὰς πλευράς· πλαγίως δεξιὰ φέρει ὁπὴν, ἐνθα ἐστηρίζετο ἐπ' αὐτοῦ ἕτερος λίθος (μῆκ. 0^μ,24. πλ. 0^μ,39. πᾶχ. 0^μ,12. ὑψ. γρ. 0^μ,02¹):

ΛΙΗΣΒΗΣΑΥΡ		(ὁπὴ)	— — Θεττα]	λίης θησαυρ[όν — —
ΚΑΙΕΝΦΘΙΜΕΝ	◊	ΙΣΤ.ΑΙ	— —	καὶ ἐν Φθιμένοις καὶ — —
ΑΠΛΓΕΠΡΟΤ			— —	[ἀπό γε πρῶτ(ον)]; — —

Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἦν ἐπιτύμβιος ἀνήκουσα εἰς διακεκριμένον ἱεράρχην τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν, ὡς ἐκ τῶν λέξεων Θεττα]λίης θησαυρ[όν;] καὶ ἐν Φθιμένοις ἐξάγεται. Δυστυχῶς ἡ

σπουδαιοτάτη αὕτη ἐπιγραφὴ εἶναι φρικωδῶς ἀποκεκρουμένη ὑπὸ κτιστῶν ἀποτελοῦσα γωνίαν οἰκοδομήματος! Ἐν τῷ 2ῳ στίχῳ ὁ κ. Α. Σπυριδάκης συμπληροῖ τὴν λέξιν καὶ ἐν ζῶσι, ἦτοι ὁ περὶ οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ὑπερεῖχε πάντων ζώντων καὶ τεθνεώτων.

41. Ἀλμυρός. — Ἐν Ὀθωμανικῷ τεμένει πλάξ λευκοῦ μαρμαρύου τετράγωνος, ἀποκεκρουμένη ἀνωθεν καὶ λοξῶς ἀριστερά. Ἡ πλάξ ἦν τεθειμένη ἐπὶ Χριστιανικοῦ νκοῦ· ἀλλ' οἱ Τούρκοι ἐξήλειψαν τὰ γράμματα διὰ σφύρας, διασωθέντων μόνον τῶν ἐξῆς (μῆκ. 0μ,48. πλ. 0μ,53. πᾶχ. 0μ,15. ὕψ. γρ. 0μ,025):

(Εἰκ. 8).

Παρατηρητέον ὅτι τὸ Α γράφεται διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν καθίτων ὡς τὸ Ὅσικὸν ἄλφα. Ἐπίσης καὶ ἐν τινι ἀρχαίᾳ ἐπιγραφῇ τῶν Φαλάνων εὑρηται τὸ ἄλφα οὕτω (ἴδε Otto Kern. Sylloge Inscript. antiquissimarum Thessal., Berlin 1902 p. 15, XX).

Δυστυχῶς ἡ σπουδαιοτάτη αὕτη Βυζαντιακὴ ἐπιγραφὴ εἶναι φρικωδῶς κατεστραμμένη ὑπὸ τῶν Τούρκων.

42. — Πλάξ λευκὴ, ἥς ἀνώτατον μὲν μῆκος 0μ,25 καὶ κατώτατον 0μ,20, πλάτος δὲ 0μ,25 εὑρεθείσα εἰς ὑπώρειαν τῆς Ὁθρυος πρὸς τὰ ΝΔ τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ νέου Γρηγ. Βαλαμάτση ὑφ' οὗ καὶ ἐκομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον φέρει τὴν κατωτέρω ἐπιγραφὴν νεωτάτης ἐποχῆς (τουρκοκρατίας) εἰς 9 σειράς:

		Ἀνάγνωθι
ΣΑΙ.	Δαπ[άνη	Δαπάνη καὶ συνδρο-
ΤΙΤΟΝΑΔΛ	τι τον ἀδελ[φῶν]	μῇ τῶν ἀδελφῶν
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥΕΥ	[Ο]ἰκονομίδου Εὐ[σ]	Οἰκονομίδου Εὐσ-
ΓΑΘΙΟΥΑΝΓΝΟ	ταθίου Ἀναγνό[σ	ταθίου Ἀναγνώσ-
ΤΟΥΚΑΙΔΗΜΗΤΡ	του καὶ Δημητρ[ί]	του καὶ Δημητρί-
ΟΥΣΑΡΜΑΣΙΚΗ.	ου Σαρμασίκη.	ου Σαρμασίκη.
ΤΙΣΤΙΣΔΙΜΟΣ	[Κ]τίστις Δῖμος	Κτίστης Δῆμος
ΟΛΑΟΣΙΠΙΡ	[Νικ]όλαος Ἰπιρ[ῶ]	Νικολάου Ἡπειρώ-
Σ ΒΟΛ	[τη]ς Βολ . . .	της ΒΟΛ . . .

Ἐκ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἐξηγεῖται καὶ τὸ ὄνομα τῆς βρύσεως «Σαρμασίκη» ὡς καὶ τῆς ὅλης θέσεως ἐνθα εὗρεθῇ, ἐφ' ἧς βρύσεως ἦτο ἐντετειχισμένη ἡ πλάξ. Ἦν δὲ ὁ ἀναφερόμενος Δημήτριος Σαρμασίκης ὁ ἀδελφὸς τοῦ Εὐσταθίου Ἀναγνώστου Οἰκονομίδου ὁ ἀργότερον μετὰ τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας πολλάκις ἐκλεγείς βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας κοινῶς δὲ γνωστὸς καὶ ὑπὸ τρίτον ἐπώνυμον Πατσούρης. Ἦδη πάντες ἀποδημήσαντες τοῦ κόσμου τούτου.

ζ'. *Ἐπὶ πηλίνων ἀγγείων*

43.—Ἐπὶ πίθου κεραμεοῦ τοῦ ἄνω μέρους ἐν δυσὶ κύκλοις φέροντος συνεχῶς τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά:

ΙΟΝΑΙΛΑΤ = Γαλιανοί

44.—Ἐπὶ τεμαχίου πίθου κεραμεοῦ ἐπιγραφὴ ἐκ δεξιῶν:

ΞΦΑΜΘΛ
ΦΘΟΜ

Κατὰ τὸν κ. Σπουριδάκιν ἀναγνώστέα: Ὁνομάρε[τος]—Ὁμόθρ.

Ἐντολῇ καὶ ἐγκρίσει τοῦ διοικ. συμβουλίου

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΞΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

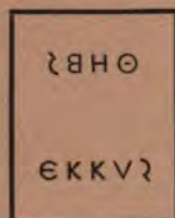
(Δαπάνη τῶν ὑπογραφόντων)

Δύο σπουδαῖαι ἐπιγραφαὶ ἐν τῷ μουσείῳ κατὰ τὸ 1906

1. ΟΙ ΑΡΧΕΣΚΟΠΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΟΛΙΑΔΙ
ΘΡΑΞΥΜΑΧΟΞ ΘΙΒΡΩΝΟΞ
ΠΟΛΥΜΗΔΗΞ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΚΛΕΑΝΔΡΟΞ ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥ
ΓΑΡΜΕΝΙΞΚΟΞ ΞΕΝΟΦΑΝΤΟ [υ
ΜΕΛΩΝ ΜΥΣΤΡΩΝΟΞ
ΦΑΛΑΙΚΟΞ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Ἐπὶ στήλης μετὰ μετώπης ἀποκεκρουμένης κατὰ τὴν βάσιν λίθου λευκοῦ ὕψους 0,50μ, πλάτους δὲ ἀπὸ 0,22-0,30μ ὑπάρχει ἡ ἄνω ἐπιγραφή κομισθεῖσα ἐκ Φθιωτίδων Θηβῶν. Τῶν γραμμάτων τὸ ὕψος τῶν μὲν δύο στίχων εἶναι 0,02μ, τῶν δ' ἐτέρων ἕξ μόνον 0,01μ. (Ἴδε καὶ «Κράτος» 25 Μαΐου 1906). Ἐκ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς τὸ πρῶτον ἤδη μανθάνομεν τὸν ὄρον ἀρχέσκοπος, ὅστις ἴσως ἐσήμαινε, καθόσον δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῆς σημασίας τῶν συντεθειμένων λέξεων, ἐπιθεωρητὴν, τρόπον τινά, τῶν ἀρχῶν. Ἐπίσης μανθάνομεν ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὅτι αἱ Φθ. Θῆβαι εἶχον θεὰν πολιούχον, Πολιάδα, τὴν Ἀθηνᾶν, ἣς εὐρίσκετο καὶ τὸ

2. ἄγαλμα ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἐνθα ἀναμφιδόλως ἐλατρεύετο.

Δηλαδή ἐκκλ[ησία] Θηβ[ῶν] ἐπὶ πλίνθων μήκους 0,34μ καὶ πλάτους 0,26μ καὶ πάχους 0,06μ. Ὑψος γραμμάτων 0,06-0,07μ. Ταῖα πλίνθοι μετεκομίσθησαν ἐκ τῶν ἐρείπειων τοῦ βορείου μεσαιωνικοῦ Ἀλμυροῦ (Καινούριο) πλείστοι, ὧν μία μόνον ἀκεραία. Ἐνταῦθα παρεπιπτόντως σημειοῦμεν ὅτι τὸ τελικόν

σημείον ζ ἢ ὅπως ἀλλάχοῦ γράφεται ζ εἶναι βραχυγραφικὸν σῆμα τῶν ὑπολειπομένων γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς οὐχί (') δὲ ὡς τελικὸν ζ (Σ) τῆς ἐπιγραφῆς. Καὶ ἀλλαχόθεν δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸ τοιοῦτον ἀλλὰ περισσότερον ἐνταῦθα καὶ ἐκ τῆς 6' λέξεως τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, ἥτις κατὰ γενικὴν Θεῶν δὲν ἔχει τελικὸν Σ.

Πίθιοι ἐνεπίγραφοι.

Πλὴν τοῦ ἐν σελίδι 42 τοῦ Ε' τεύχους δημοσιευθέντος «Υλασίω-νος» καὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι τεύχει «Γαλιανῶν» καὶ «Ὀνομαρέ-του» ὑπ' ἀριθ. 43 καὶ 44 ὑπάρχει καὶ ἕτερον τεμάχιον πίθου, τὸ σχῆμα μὲν ἔχον τραπεζίου, τὰς δὲ πλευρὰς μήκους $11\frac{1}{2}$, 9, $8\frac{1}{2}$ καὶ 8 ἑκατοστ. τοῦ μέτρου, καὶ τὰς διαγωνίους $15\frac{1}{2}$ καὶ 11 ἑκατοστ.

Τούτου εἰ καὶ ἀπὸ πρότερον ἐν τῷ μουσεῖῳ ἐν τούτοις δὲν καταγράφεται που ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴ, ἴσως θεωρηθεῖσα τότε ὡς ἀπλοῦν κόσμημα μετὰ τῶν περίξ ἀνθεμίων.

Ἔχει δ' ὡς ἐξῆς: ΚΩΣ ΑΤΙ ἐπαναλαμβανομένη πολλάκις καθ' ὅλους τοὺς τρεῖς ἀλλεπαλλήλους κύκλους οἵτινες φαίνονται ἐπὶ τοῦ τεμαχίου, κατὰ 3 ἑκατοστὰ ὁ εἰς τοῦ ἐτέρου ἀπέχοντες. Τὰ γράμματα δὲ μετὰ τῶν πολυσχιδῶν κοσμημάτων διὰ τῶν ὁποίων παισιοῦνται ἔχουν ὕψος $2\frac{1}{2}$ ἐκ. Ἄπαν δὲ τὸ μῆκος ἐκάστης αὐτοτελοῦς ἐπιγραφῆς (λέξεως) εἶναι $8\frac{1}{2}$ ἐκ. μετὰ τῶν ἐμπροσθεν κοσμημάτων.

Ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ ὁμοιάζει μετὰ τῆς τοῦ «Υλασίωνος» καθ' ὅτι ἀναγινώσκονται ὡς συνήθως ἐν τῇ ἑλληνικῇ γραφῇ ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐνῶ αἱ δύο προμνησθεῖσαι ἕτεραι τάνάπαλιν. Τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον διότι οἱ κατασκευασταὶ αὐτῶν εἶχον τοὺς τύπους κατ' εὐθείαν ἀνάγνωσιν διὰ τοῦτο ἀπετυποῦντο ἀντιστρόφως, ὅπερ δὲν εἶναι τεχνικόν.

Παραλειφθεῖσα λεπτομέρεια.

Ἐν τῷ Γ' τεύχει, σελ. 6 καὶ στίχ. 33 πρόσθετες τὴν παραλειφθεῖσαν λεπτομέρειαν περὶ δωρηθέντος ἐνεπιγράφου λίθου ὅστις ἐν τῇ οἰκίᾳ ἦτο «μεταβεβλημένος φεῦ ! εἰς πλυντήριον... [ὑπὸ τῶν Τούρκων πτῶν πρώτων κτητόρων τῆς οἰκίας]...»

(*) Ἰδε «Ἀρχαιολογία Μονῆς Δαφνίου» σελ. 87, «Memoires sur les Antiquités Chrétiennes de la Grèce etc.» σελ. 15 καὶ «Κατάλογος καὶ ἱστορία τοῦ μουσείου τῆς Χρ. Ἀρχ. ἑταιρ. Ἀθηνῶν» σελ. 17.

Ἀνέκδοτον ποίημα περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὁρλώφ.

Κατὰ τὴν περισυνήν τακτοποίησιν τῆς βιβλιοθήκης τῆς α᾽ Ὁθρυς^α φυλλομετρῶν παλαιὸν τι ἐντυπον παρισταμένον καὶ τοῦ φίλου κ. Ν. Γιαννοπούλου, εὗρον ἐν αὐτῷ τὸ κατωτέρω ἐγγράφον, ὅπερ διαλαθὼν τὴν προσοχὴν ἀναμφιβόλως τοῦ τε τέως κατόχου τοῦ ἐν ᾧ ἐκρύπτεται βιβλίου, ὅστις κάτοχος (κ. Ἀρ. Ἀργυρόπουλος, δήμαρχος Ἀλμυροῦ) ἐδωρήσατο αὐτὸ τῇ α᾽ Ὁθρῳ^α, ὡς καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἐφόρων τῆς βιβλιοθήκης, ὀλίγου δεῖν θὰ κατεστρέφετο ἐὰν ἔμενεν ἐκεῖ εἰσέτι χρόν^ατινα, διότι ὁ καταστρεπτικὸς σάραξ καὶ ὁ εὐρὸς ἐπικινδύνως εἶχον πρ^αχωρήσει ὡς αὕτη αὕτη ἡ μορφή του ἐμφαίνει.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα πιστῶς τὸ ἀντίγραφον.

(Σημ. Ἐνταῦθα ἀδυνάτου καταστάσεως τῆς ἐξευρέσεως στοιχείων: συνθετικοῦ ὧ^α συνοπτικοῦ κ^α ἀναγκασόμεθα νὰ τὰ σημειώσωμεν ὡς συνηθὺς σήμερον ἀναλυτικῶ^α.)

+ ἦγο ἱέρους, τοῦ ἑψησοῦ παπαῖ κύρητζής, γραφοῦ,^{*}
ετζί που τακού, [τᾶ] τράγουδιὰ πού λεν

+ ἀρχή, ἀφτόν τοῦ χρονοῦ, τον κάκο [*] ἀφτου τοῦ κάλουκαίρί.	α
μας ἡ ρθε, καὶ ου μὸ σκουβούς καὶ φιρε σιφαίρι	β
καὶ [ἔ]ταξί πος τάχατις, τη λε φτιργά, νά φερί,	γ
μάπουνι μάβρι λέφ[τι]ργιά,	δ
5 ἄλῃμουνοῦ σιμάς παδγια	α'
καὶ λήμου[ν]οῦ ζίν κλεφτοῦργια.	β'
πο[τε]ς [*] δέ θα τοῦ δουμαί	δ
γιατι δε πᾶσκισέ πιστα [*] για νᾶ λεφτέρουθουμαί,	ε
μας ἡρθε καί, μας αναψή φουτγια ἀπακρηά, σᾶκρηά	ζ
10 καὶ αφσε. ναν τῇ σβισουμί, μί γέμα καὶ μί δα κριά,	η
οὐ ξένους ποτές το κάλῳ του ἄλου νοῦ δε θελή.	θ
καὶ ἄλη που κά ρτερῖ να φάει ἀπο ξαίνου κορβελί [*]	ι
καί, ἄλη που καρτερῖ νᾶπχει ἀποξ αίνου βούσε ^{***} λί, κ	

* Συνήθεια μέχρι καὶ σήμερον διατηρουμένη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, τῆς μετατροπῆς τοῦ φθόγγου ο, ω, ἰδίᾳ ἐν τῷ τελικῷ τοῦ α'. ἐνικ. τῶν ῥημάτων, εἰς ου, πρὸ. θὰ κοιμη-
θοῦ, θὰ φάου κ.λ.π. Τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν παρακάτω μετατροπὴν τοῦ φθόγγου ε εἰς ι
πρὸ. τὰ σημερινὰ δουλέψαμι, γράψαμι κ.λ.π.

** Ἐνταῦθα καί = αι, εἰλημένη δίφθογγος ἐκ τοῦ βραχυγραφικοῦ συνδέσμου καί.
Τίθεται δὲ ἐνταῦθα πολλάκις καὶ ἀντὶ τοῦ ε.

*** Τίθεται τὸ ε ἀδιακρίτως εἴτε ὡς στ εἴτε ὡς τδ.

	πῖδοι σῖνερμή μᾶς, φοῦλιά		λ
15	ἄλη σᾶμάβρα μᾶς πουλήα	α''	2
	καὶ λήμουνοῦ ση [ὄρ]φᾶνια	β''	
17		σᾶ νᾶλπου κακοῦργά	λ
18	καὶ σικοσε τάδε φχία μᾶς σὸ ποδι, εἰ πανοῦργά		2μ
19	ὅσο πουχιθκῆ οὐγαίρακας καὶ τᾶρπά ξι σὸσο μά		ν
20	καὶ αφτι νῆχοθκί μεσστῆγι καὶ κριφκί. μεσὸ χῶμά,		ξ
	καὶ ἀπο τὸτες ἄληπῖτα χῆμόνα καλουκαίρι,		ο
	τοῦ τ[ι] τραβᾶμαπτό νοῦχτρο ἐν ας Θεός τοῦ ξέρι *		π
23	ἀναθέμα καὶ τρεῖς ἀνα σὸ ἀπι[σο] σιφαίρι, τελοῦς καὶ το Θεο δο-ρ		
	ξᾶ. ἀμίν+		

γουρά μὴνι δικιθριοῦ 177[5 ἡ 6]

Τὸ ὅλον ποίημα ἀποτελεῖται ἐκ 17 στίχων δεκαπεντασυλλάβων (α-ρ) ὀλοκλήρων καὶ 4 ἡμιστίχων ὀκτασυλλάβων (α', β' καὶ α'', β''). Ὁ δ ὁμως στίχος καὶ ὁ λ τεμαχισμένοι εἰς τὸ μέσον περιλαμβάνουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ 4 προρρηθέντα ἡμιστίχα ἀνὰ δύο ἕκαστος, τὰ ὅποια μὴ ἀποτελοῦντα κύριον μέλος τοῦ σώματος τοῦ ποιήματος παρενεβλήθησαν ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ πρὸς τὸ τραγοῦδιον, ὅπερ συνειθίζεται ἐν τοῖς δημοτικοῖς ᾄσμασι. Τοιοῦτοτρόπως χωρισμένων δὲ αὐτῶν τὸ σύνολον τῶν στίχων μετὰ καὶ τῶν 4 ἐμβολίμων ἀνέρχεται εἰς 23.

Αἱ εἰκόνες τοῦ ποιήματος εἶναι ἄρισται — οἷας ὁ ποιητικώτατος ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει· νὰ φαντάζεται. — Αἱ ἀλήθειαι ἐκφρασι-κώταται.

Εἰς τὸν 9 καὶ 10 στίχον ἡ ἐπανάστασις παραβάλλεται πρὸς πυρκαϊάν ἥτις, ἀποσυρθέντος τοῦ ἐμπρηστοῦ, ἀφίσταται νὰ σβεσθῇ διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἀνυπερασπίστως ἐγκαταλελειμμένων Ἑλλήνων σφαζομένων ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ διὰ τῶν δακρύων τῶν ἐναπολειφθέντων δυστυχῶν. Εἶναι τὸ καλὸν ὅπερ παρέσχον ἡμῖν οἱ ὁμόδοξοι!

Ἐκ τῆς καθημερινῆς πραγματικότητος εἶναι αἱ εἰκόνες τῶν 12 καὶ 13 στίχων, αἵτινες ἐπιβεβαιοῦσι τὴν μεγάλην ἀλήθειαν, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνικοτήτων ἰδιαιτέρως, ὅτι «ὁ ξένος ποτὲ τὸ καλὸ τοῦ ἄλλου δὲν θέλει» καὶ ταλανίζει τοὺς τοιοῦτόν τι περιμένοντας.

* Τὸ ξέρι εἶναι ὑπὸ τὸν στίχον παρένθετον, ὅπως καὶ τὸ ἐν στίχῳ 9 φουτγια εἶναι ὑπὲρ ἄνω καὶ ἐν τῇ ᾠῃ κατὰ τὸ ἡμισυ, ἐπίσης ἀργότερον προστεθέν.

www.liberal.org.cn
Εκ τῆς αὐτῆς πραγματικότητος εἶναι καὶ ἡ μετὰ τὸν 14ον στί-
χον εἰκὼν μεγαλειτέρας ὁμῶς ἐντάσεως καὶ παραστατικωτέρας.

Τὸ ἐν τῷ 20ῳ στίχῳ ἀναφερόμενον εἶναι μεταφορὰ ἐκ τῆς ἐνδο-
μύχου διαθέσεως τῶν ἐγκαταλειφθέντων πρὸς τὸν ψευδῇ ὑποστηρι-
κτὴν, τὸν ὁποῖον πράγματι ἐπιθυμοῦν ὡς χαμέρπες ὃν ἀνὰ χλωθῇ μέσ'
'ς τὴ γῆ καὶ νὰ κρυφτῇ 'ς τὸ χῶμα ».

Διόρθωσις ἀρχαϊκοῦ γράμματος.

Ἐν σελίδι 338 τοῦ XXVII τόμου τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique ὁ κ. Ν. Γιαννόπουλος σημειοῖ ὡς ὑπάρχον σχετικῶς
μὲ τὰ γραφόμενά του γράμμα ἀρχαϊκὸν τὸ Ζ, ἐνῶ τὸ τοιοῦτον μετ'
ἐπισταμένην ἐξέτασιν, ὡς ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς οὗτος, ἔχει ὡς ἐξῆς: Ζ

Διόρθωσις ἀναγνώσεως ἐπιγραφῆς.

Ἐν τῇ « Θεσσαλίᾳ » τῆς 4 Ἰουλίου 1906 ἐδημοσιεύθη ὑπὸ « εἰδικοῦ
συνεργάτου » ἡ ἐπιγραφὴ τῆς τελευταίως ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου κοιμι-
σθείσης ἐκ Βρυέννης κεράμου, πιθανώτατα ἐκ τῶν ἐγγύς τοῦ χωρίου
ἐρειπίων ἀγνώστου εἰσέτι πόλεως προερχομένης. Ἐνταῦθα τιθεμένου
ὡς πρώτου γράμματος τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς τὸ Ο
ἀναγινώσκεται [ΝΙΚ]ΟΝΙΔΟΥ κλπ. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον τοῦτο γράμμα
τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι Ο ἀλλὰ Ω ὡς ἐμφανῶς διακρίνει τις ἐκ τῶν
δύο σκελῶν τοῦ γράμματος τῶν σωζομένων ἐν τῷ ὑπολειφθέντι ἡμῖν
κέρματι τῆς ἐπιγραφῆς ὡς ἐξῆς Ω. Ὅθεν ἡ συμπλήρωσις μετὰ τὴν
ἀκριβῆ ταύτην ἀνάγνωσιν εἶναι [ΛΕ]ΩΝΙΔΟΥ ἢ παρόμοιόν τι.

Ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 15 Ἰουλίου 1906.

ΑΣΤΕΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Παρατηρήσεις

ἐπὶ τινων Θεσσαλικῶν ἐπιγραφῶν δημοσιευθεισῶν ἐν τῷ Ε' τεύχει
τοῦ Δελτίου τῆς Φιλορχαίου Ἑταιρείας « Ὁθρυος ».

1. Ἐπιτύμβιος « Ἀσταγόρα ... »

Ὁρθὴ ἀνάγνωσις.

Ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ συλλογῇ Ἀλμυροῦ κεῖται στήλη ἐπιτύμβιος
λίθου λευκοῦ, φέρουσα ἄνωθεν ἰδιάζον τι στρογγυλίζον αἰχμηρὸν ἀέ-
τωμα ἄνευ οὐδενὸς ἐτέρου κόσμου, κομισθείσα δ' ὑφ' ἡμῶν ἐκ Βελε-
στίνου, τῶν ἀρχαίων Φερῶν.

Ἡ στήλη αὕτη φέρει τρίστιχον ἐπιγραφὴν ἐν πεζῇ φράσει, ἥτις τὸ πρῶτον ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως ἰδημοσιεύθη ἐν τῷ VII τόμῳ τῶν *Athen. Mitteilungen* ὑπὸ Lolling ἐσφαλμένως οὕτω: ⁽¹⁾

ΑΣΤΑΓΟΡΑΝΠΑΤΡΙΔΙΠΡΑΙ
ΣΙΚΛΕΑΣΕΠΕΘΗΚΕΝΑΠ
ΑΠΕΘΕΙΚΑΝΜΝΑΜΜΕΙΟΝ

Καὶ ἐν μεταγραφῇ:

Ἄσταγόραν πατρίδ[α - - Ἄ-]
γασικλέας ἐπέθεικεν ἀπ - - -
ἀπέθηκαν μναμμείον.

Ὡς βλέπει παρακατιῶν τις, ὁ ἐν ταῖς *Athen. Mitteilungen* ἐκδότης αὐτῆς Lolling οὐδόλως ἀντελήφθη οὔτε τὸν χρόνον οὔτε τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Τὸ δεύτερον ἐξέδωκεν ἐμμέσως αὐτὴν ὁ κ. Ἀθ. Σπυριδάκις, γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀλμυρῷ Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὁθρυος» ἐν τῷ Ε' τευχῇ τοῦ Δελτίου (σελ. 23, ἀρ. 16) τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας, ὅστις ὀρθότερον μὲν παρέστησε καὶ τὰς λέξεις καὶ τὸ εἶδος τῆς γραφῆς, ἢ ὁ ἐν ταῖς *Athen. Mitteilungen* ἐκδότης, πλὴν καὶ οὗτος δὲν ἐνόησεν οὔτε τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς οὔτε τελείως διέγνω τὴν γραφὴν, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἐν τῷ Δελτίῳ καὶ ἐξ αὐτῆς ὀρίσθῃ ὁ χρόνος τῆς χαράξεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Δημοσιεύοντες τὸ τρίτον ἤδη τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐνταῦθα παρατιθέμεθα τὸ μὲν κείμενον ὡς ἔχει πιστῶς, τὰς δὲ παρατηρήσεις ἡμῶν συνοψιζομένας ἐν τοῖς ἐφεξῆς, χαρακτηρίζοντες τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὡς ἀναγομένην εἰς τὸν Ε' π. Χ. αἰῶνα καὶ ἐν Θεσσαλικῇ διαλέκτῳ συντεταγμένην. Ἐχει δὲ ὥδε:

ΑΣΤΑΓΟΡΑΟΠΑΤΕΙΡΑΓ
ΞΙΚΛΙΑΞΕΠΕΘΕΙΚΕΚΑΙΤΑ
ΛΘΕΙΚΑΜΜΝΑΜΜΕΙΟΝ

Ἄσταγόρα ὁ πατεῖρ Ἀγ[α-
σικλίας ἐπέθεικε καὶ τὰ-
ν θεῖκαν μναμμείον.

(1) *Mitteilungen Athen*, ὑπὸ G. H. Lolling, τ. VII, 1882, σ. 234.

1ον) Παρατηροῦμεν ὅτι Ἀσταγόρας εἶναι συντετμημένη λέξις κατὰ μίαν συλλαβὴν ἀντὶ Ἀρισταγόρας. Παραβληθῆτω ἐτέρα ἐπιγραφὴ τοῦ μουσείου Ἀλμυροῦ προερχομένη ἐκ Φθιωτίδων Θηβῶν Ἀσστόμαχος, ἀντὶ Ἀριστόμαχος (Δελτίον Φιλαρχ. Ἑταιρείας «Ὁθρυος», τεῦχος Δ', σελ. 6, ἀριθ. 6). Πολλὰκις ἐν τοῖς συγκεκομμένοις ὀνόμασι διπλασιάζεται, κατὰ Θεσσαλικὸν ἰδίωμα, τὸ σῖγμα, ὡς Ἀσστόμαχος. Ἐπίσης καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Ρίζι, παρὰ τὴν Φάρσαλον, δημοσιευθεῖσῃ ὑπὸ Henzey (*Mission dans la Macédoine, appendice* σ. 416, ἀρ. 7) ἀναφέρεται τὸ ὄνομα: Ἀσστόμαχος Ὀροβίειος. Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ (στίχ. 119-120 ὄνομ.) ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ἀστονόειος ἀντὶ Ἀριστονόειος. Μνασίμαχος Ἀστονόειος, Καλλικλέας Ἀστονόειος· αὐτόθι (στίχ. 123) Ἀστομείδεις ἀντὶ Ἀριστομείδεις (= Ἀριστομήδης) Κλεοσθένειος.

2ον) Πατεῖρ, = πατήρ, κατὰ τὸ Θεσσαλικὸν γλωσσικὸν ἰδίωμα, ἐξ οὗ λείπουναι τὸ η καὶ τὸ ω.

3ον) Ἀγασικλίας, οὕτως ἀναγινώσκεται ἐν τῷ λίθῳ. Τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὸν καὶ ἐξ ἐτέρας ἐπιγραφῆς τῶν Φερῶν τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος, κατὰ γενικὴν πτώσιν, δημοσιευθεῖσῃς ὑπὸ τοῦ κ. Gust. Fougeres ἐν τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* (τόμ. XIII, σελ. 404, ἀρ. 21). ἐνθα ἀναγινώσκεται: «Πύρρῳ Ἀγασικλεῖος, παιδὶ καταφθιμένῳ». Ἐκ τινῶν ὀνομάτων τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Ρίζι καὶ μιᾶς τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν, δημοσιευθεῖσῃς ἐν τῷ Δ' τεύχει τοῦ Δελτίου τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὁθρυος», ἐξάγεται ὅτι τὰ εἰς -κλῆς ὀνόματα τῆς τρίτης κλίσεως ἐσχηματίζοντο θεσσαλικῶς εἰς -κλέας πρωτοκλίτως, ὡς ἐν ἐπιγραφῇ τοῦ Ρίζι τῆς Φαρσάλου· Καλλικλέας Μινδύειος (στίχ. 29 ὄνομ.). — Ἱπποκλέας Σπευδούνειος (στίχ. 39 ὄνομ.). — Καλλικλέας Ἀστονόειος (στίχ. 120 ὄνομ.). — Καλλικλέας Αἰσχροναῖος (στίχ. 67 ὄνομ.) καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Φθιωτίδων Θηβῶν· Καλλικλέας Π. . . (Δελτίον Φιλαρχ. Ἑταιρ. «Ὁθρυος», τεῦχ. Δ', σελ. 6, ἀριθ. 6).

Ἡ γενικὴ τῶν εἰς -κλέας ὀνομάτων ἐσχηματίζετο θεσσαλικῶς εἰς -κλεῖος: οἷον Ἀγασικλεῖος (*Bull. de Corresp. Hellén.* ὡς ἄνω XIII, σελ. 404, ἀρ. 21). Κατὰ ταῦτα, σχηματίζονται καὶ τὰ

τῆς δημῶδους ἡμῶν γλώσσης τριτόκλιτα βασιλεύς, Ἀχιλλεὺς κτλ. εἰς βασιλέας, Ἀχιλλέας (πρωτοκλίτως).

Ἄλλ' ἐν τῇ προκειμένη ἐπιγραφῇ τῶν Φερῶν, οὐσῃ εὐαναγνώστῳ, φέρεται ἡ ὀνομαστικὴ εἰς -κλίας διὰ I, ἰῶτα, ὅπερ εὐδιάκριτόν ἐστιν ἐν τῷ λίθῳ, μὴ ὑπάρχοντος χώρου ἐπαρκοῦς δι' ἐν E, οὔτε διὰ μίαν διφθογγὸν EI, ὡς διατείνεται ὁ κ. Ἀθ. Σπυριδάκης (Δελτίον Φιλαρχ. Ἑταιρ. α' Ὀθρυος», τεύχος E', σελ. 23, ἀριθ. 16). Κακῶς λοιπὸν παρενέθηκεν ἐν E ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ ΕΙΚΛΙΑΞ, ἐνφ' ὃ χώρος δὲν ἐπαρκεῖ δι' ἐν τοιοῦτο γράμμα, οὔτε ἦτο ποτὲ δυνατόν κατὰ τοὺς χρόνους, εἰς οὓς ἀνήκει ἡ ἐπιγραφή, νὰ συνέβαινε τοιαύτη παράλειψις ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ, ὡς φρονεῖ ὁ κ. Σπυριδάκης. Ἐπίσης δὲ κακῶς ἀναγινώσκει ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ N[au-]σικλ[ε]ίας, διότι εἶναι μὲν ἄμυδρά ἐν τῷ λίθῳ τὰ γράμματα ΑΓ καὶ λείπει τὸ Α, ἵνα ᾗ ΑΓΑ, τετριμμένου ὄντος ἐνταῦθα τοῦ λίθου, εἰς καλῶς ὅμως ἐξησκημένον ὀφθαλμὸν διακρίνονται τὰ γράμματα ταῦτα. Ἐν δὲ τῷ VII τόμῳ τῶν *Mitteil Athen*, ἐδημοσιεύθη ὀρθότερον ΑΓΔΞΙΚΛΕΑΣ.

Ἦδη γεννᾶται ἀπορία, διατί παρὰ τὸν κεκανονισμένον τύπον τοῦ Θεσσαλικοῦ ἰδιώματος εἰς -κλέας, τὸ ὄνομα ἐνταῦθα ἐσχηματίσθη εἰς -κλίας διὰ I; Τοῦτο ἀληθῶς εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα τὸ πρῶτον ἥδη παρουσιαζόμενον ὑπὸ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς τῶν Φερῶν, καὶ ἐπομένως θησαυριστέον εἰς τοὺς διαλεκτικούς τύπους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

4ον) Ἐπέθεικε ἀντὶ ἐπέθηκε καὶ θεῖκαν ἀντὶ θήκην θεσσαλικῶς,

5ον) Μναμμεῖον, ὃ διπλοσιασμός τοῦ μ καὶ ν καὶ σ ἐστὶ συνήθης παρὰ Θεσσαλοῖς.

Ὁ κ. Ὁθων Kern ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ συντασσομένῳ *Corpus Inscriptionum Thessalicarum* δημοσιεύει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὑπ' ἀριθ. 427 κατὰ τὴν ἡμετέραν συμπλήρωσιν καὶ ἀνάγνωσιν, παραδεξάμενος αὐτήν.

2. Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τῷ Κοροπαίῳ Ἀπόλλωνι.

Ὁρθὴ συμπλήρωσις.

Ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας α' Ὀθρυος» (τεύχ. E', σ. 30, ἀρ. 2) ἐδημοσιεύθη ἐκ Μηλεῶν τῆς Μαγνησίας σταλεῖσα ἀνα-

θηματική επιγραφή ἐπὶ βάσεως ἐκ λευκοῦ λίθου (μήκ. 0^μ, 215 × πλ. 0^μ, 21) ὑπὸ Ρήγα Ν. Καμηλάρη. Ὁ ἐκδότης ταύτην κ. Α. Σπουριδάκης ἀφῆκε κενά, ἅτινα συμπληροῦμεν ὥδε :

ΙΑΡΤΑ	Κλεοπ[ι]ά<ρ>τ[ρ]α ;
ΙΑΥΔΙΑΣ	ὑπὲρ Κλ]αυδίας
ΣΘΥΓΑΤΡΟ ^Σ	τῆς θυγατρὸς
MENHEY	εὐξα]μένη εὐ-
-ΗΡΙΟΝΑΠΟ ^Λ	χαριστ]ήριον Ἀπόλ-
ΔΟΠΕΙΤΗ	λωνι Κορ]οπειτή.

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἀναθηματικὴ τῷ Κοροπείτῃ Ἀπόλλωνι καὶ ἀνάγεται εἰς τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους. Ἦχθη δὲ κατὰ Ἰούνιον ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀπ. Ἀρβανιτοπούλου ὅστις συνεπλήρωσεν αὐτὴν ἐν τῷ 3^ῳ στίχῳ [τῆς ἑαυτῆς] θυγατρὸς, ὅπερ ὀρθότερον. Εὐ[χαριστ]ήριον συνεπλήρωσε καὶ ὁ κ. Β. Λεονάρδος ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐπιγρ. Μουσείου δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Ἀρβανιτόπουλον (1).

Ἡ πόλις Κορόπη καὶ τὸ μαντεῖον τοῦ, κατὰ Στέφ. τὸν Βυζάντιον, Κοροπαίου Ἀπόλλωνος (2) ἔκειτο παρὰ τὴν θέσιν Μπούφαν τῶν Μηλεῶν, ὁ δὲ κ. Ἀρβανιτόπουλος διὰ δοκιμαστικῶν ἀνασκαφῶν κατ' Αὐγουστον τοῦ 1906 ἀπεκάλυψε μέρος τοῦ ἱεροῦ.

Ὁ Σκύλαξ ἀνκφέρει τὴν πόλιν, φερομένην ἐκ κακῆς ἀντιγραφῆς παρ' αὐτῷ Κορακαί· τὸ δὲ ὀρθὸν τῆς γραφῆς ἐγνώρισαν ἡμῖν δύο ἐκτενῆ ψηφίσματα προσερχόμενα ἐκ τοῦ μαντείου τούτου καὶ δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ G. Lolling ἐν *Mitteilungen Athen.* (1882, τ. VII, σ. 64-69).

Ἐνταῦθα ἐσχηματίσθη Κοροπειτῆς κατ' ἑκτασιν τοῦ Ι εἰς ΕΙ, κατ' ἔθος τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων, κατὰ τὸ Παγασίτης, φερόμενον ἐν τῇ ἀνωτέρῳ μνημονευθείσῃ καὶ ὑπὸ Lolling ἐκδοθείσῃ ἐπιγραφῇ (στ. 4), ἐξ οὗ καὶ Παγασιτικὸς ὡς ἄριστα ἔγραψαν οἱ ἐκδότες τοῦ Στράβωνος.

Ἦτο δὲ ὁ Κοροπαῖος Ἀπόλλων μία τῶν τριῶν ἐπισήμων θεο-

(1) Μακρὰν ὄντες ἀλλήλων ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος καὶ ἡμεῖς συνεπληρώσαμεν συμφώνως τὴν ἐπιγραφὴν.

(2) Οὕτω φέρεται καὶ ἐν ἑτέρῃ Μαγνητικῇ ἐπιγραφῇ περὶ τοῦ μαντείου.

τήτων τῶν Μαγνητικῶν πολιχνῶν, διό καὶ ἐν ἐτέρῳ ψηφίσματι εὐ-
ρηται ὁ ἐξῆς ὄρκος : α' Οὐμνύ Δία Ἀκραῖον καὶ τὸν Ἀπόλλωνα
τὸν Κοροπαῖον καὶ τὴν Ἀρτεμιν τὴν Ἰωλκίαν καὶ τοὺς ἄλ-
λους θεοὺς πάντας καὶ πάσας» (παράβ. G. H. Lolling, *Mit-
teil. Athen.* VII, 64-69, στίχ. 5-7.— Gust. Fougères, *Bulle-
tin de Corresp. Hellén.* XIII, σ. 277.— Ν. Ι. Γιαννοπούλου,
Ἑβδομ. Ἐπιθεώρ. Νεολόγου Κ/πόλεως, τόμ. Α', σελ. 490).

Ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1906.

Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σημειώσεις συντάξεως Δελτίου. Παραθέτομεν εὐχαρίστως ἐνταῦθα ὅσα ἐκ
τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων, (τῶν ἀναφερομένων περὶ Κορόπης καὶ Κοροπαίου)
περιῆλθον εἰς γνῶσιν ἡμῶν, χάριν τῶν μελετησόντων εἰδικῶς τὸ ζήτημα.

Σκύλαξ τ. Α'. Ὁμιλῶν περὶ τῶν εἰς τὸ ἔθνος τῶν Μαγνητῶν ἀνηκουσῶν πόλεων
ἀναφέρει καὶ ταύτην ὑπὸ τὸν τύπον Κορακαί, ἐσφαλμένως.

Στέφανος Βυζάντιος «Ἐθνικά» ἐν λέξει Κορόπη, τὸ ἔθνικόν Κοροπαῖος,
ὀρθῶς. Ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ Στεφάνου μανθάνομεν ὅτι καὶ ὁ παλαιὸς ποιητὴς **Νί-
κανδρος** ἐν τοῖς «Θηριακοῖς» αὐτοῦ, ποιήματι περὶ ἀντιπαρμάκων κατὰ τῆς δῆξεως
τῶν ἰσοδῶλων ἀναφέρει τὸν Κοροπαῖον Ἀπόλλωνα· ἐπίσης δὲ καὶ οἱ σχολιασταὶ τοῦ
Θέων. Πλούταρχος καὶ **Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς**, ἐνθα ὅμως τὸ ἔθνικόν
συγχέεται πρὸς τὸ, ἄνευ Κ ἀρχικοῦ, Ὀροπαῖος, ὅπερ εἶναι ἔθνικόν τῆς ἐν Εὐβοίᾳ
πόλεως Ὀρόπης ὅπου ἦτο ἐπίσης τοῦ Ἀπόλλωνος διασημώτατον ἱερόν. Ἀλλὰ καὶ
τοῦτο τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ συνώνυμον Ὠρωπαῖος, ἐκ τῆς Βοιωτικῆς πόλεως
Ὠρωποῦ. (Σχόλια, ἐκδόσεως Βερολίνου 1849).

Κάρολος Στέφανος Λατίνος λεξικογράφος. «*Dictionarium historicum,
geographicum, poeticum*» ἐν λέξει, Ὅπου ἐπίσης ἐκ τοῦ Στεφ. Βυζαντίου παρα-
λαμβάνεται ὀρθῶς : *Korope* καὶ *Koropei Apollinis*· τὸ δὲ τοῦ *Nicander oro-
paeus* ἐλέγχεται.

Ἀνθιμος Γαζής, «Γεωγραφία Μελετίου» τ. 6', σελ. 451, ἔκδ. 1807. Ἐπίσης
ὡς ὁ Σκύλαξ ἀναφέρει τὴν πόλιν Κορακαί, ὅπου τάνυν παλαιόπυργος λέγεται.

Δανιὴλ Δημ. Μάγνης, «Λεξικὸν ἱστορικομυθικὸν καὶ γεωγραφικόν». Ἐπίσης
ἐν λέξει Κορακαί καλεῖ τὴν πόλιν, τὸ δὲ ἔθνικόν Κορακαῖος ἢ Κορακαίεως.

Νικόλ. Γεωργιάδης, «Θεσσαλία» ἔκδ. 1880, σελ. 160. Ὀνομάζει τὴν πόλιν
ἐπίσης Κορακάς, ἐν σελ. 175 τὰς τοποθετεῖ εἰς τὸ Δειψόκαστρον, ἀγνοῶ ἂν
ταῦτό πρὸς τὸν «παλαιόπυργον» τοῦ Ἀνθ. Γαζή, καὶ ἐν σελ. 179, ἐνθα λέγει περὶ τῆς
πόλεως Μεθώνης μνημονευομένης «ὑπὸ τοῦ Σκύλακος πρὸ τῶν Κορακῶν». Ἐν τῇ
νέᾳ δ' ἐκδόσει διορθοῦται ἡ λέξις ἀναφερομένη ἐν σελ. 114 Κορωπήπολις ἐνωμένη.

G. Lolling, «*Mitteilungen* τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστι-
τούτου» VII, σ. 64-69. Περὶ τοῦ καὶ εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα τὸν Κοροπαῖον» ὄρκου.

Gustave Fougères, «*Bulletin de Corresp. Hellénique*» τῆς ἐν
Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, XIII, σελ. 277. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ὄρκου.

Νικ. Γιαννόπουλος, «*Εβδομαδιαία επιθεώρησις «Νεολόγου» Κωνσταντινουπόλεως*», τόμ. Α', σελ. 490, 'Επίσης ως ανωτέρω.

Ζωδιμᾶς Ἐσφιγμένιτης, «*Προμηθεύς*», ἔτος ΙΑ', 1899, ἀρ. τεύχ. 229, σ' 318, 319 καὶ 321 ἔνθα πλὴν τοῦ ὡς ανωτέρω ἀναγράφει καὶ τὸ εἰς τὸ ζήτημα ἡμῶν ἀναφερόμενον τρίστιχον τοῦ Νικάνδρου, ὃν πλέον ἢ ἅπας ἤδη ἀνεφέραμεν.

Ἄθ. Σακελλάριος, «*Λεξικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης*». Ἐν λέξει λέγει: Κόρακες, ὅπερ παραλαμβάνει ἐκ τοῦ **Ζηνοβίου**, 3, 87. Ὁ λεξικογράφος ὁμῶς οὕτως ὅπως σφάλλεται εἰς τὸνομα, οὕτω καὶ εἰς τι ἕτερον, τὴν ἀπόδοσιν δηλαδὴ τῆς ἀναθηματικῆς φράσεως ἐς Κόρακας εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὴν Θεσσαλικήν, παραπέμπον μάλιστα εἰς τε τὸν **Σουῖδαν** καὶ τὸν ἀρχαιότερον **Παυσανίαν**, ὅπερ ὁμοῦς εἶναι ἀναληθές, διότι ἀναφέρεται Κοράκων νᾶδος (=νησος) παρὰ τὴν συμβολὴν τῶν ποταμῶν Λαδωνος καὶ Ἀλφειοῦ ἐν Πελοποννήσῳ, εἰς ἣν περ νᾶδον κατὰ μίξιονα λόγον ἀνάγεται ἡ φράσις αὕτη ἢ εἰς τὴν μήπω οὕτως ὀνομαζομένην πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄν. Κωνσταντινίδης, «*λεξικὸν κυρίων ὀνομάτων*» καί.

M. N. Bouillet, «*λεξικὸν ἱστορίας καὶ γεωγραφίας*» μετὰφρ. Ἠλ. Οἶκο ομοπούλου. Ἀμφότεροι οἱ λεξικογράφοι οὕτοι λέγουσιν ὡς καὶ ὁ Α. Σακελλάριος ἐσφαλμένως τὴν τε πόλιν Κόρακες καὶ τὴν φράσιν ἐς Κόρακας, διότι, προσθέτουσαν ὀμοιολεκτικῶς, «*αὐτοὶ ἀπέστελλον τοὺς ἐξορίστους*».

Ρῆγας Καμιλάρης, «*Δελτίον Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὁθρυος»*, τεύχ. Ε', σ. 30 ἐν σημειώσει ὑπὸ τῆς συντάξεως. Δημοσιεύεται ἡ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. συμπληρουμένη ἐπιγραφὴ.

Ὁ φίλος μου δὲ κ. Ν. Γιαννόπουλος προθύμως ἀνακοίνωσέ μοι ἀργότερα ὅτι καὶ ὁ ἐν Βόλῳ κ. **Πάτρ. Παλαμπᾶς** ἐδημοσίευσεν περὶ Κορώπης ἐν ἑφ. «*Θεσσαλίας*» τῶν τελευταίων τούτων μηνῶν.

ΛΕΤ. ΑΛ.

Ἀνάγλυφον ζωοφόρου ἐκ Κρεμαστῆς Λαρίσης.

[Ἰδε Πίνακα Γ'. Εἰκ. 9].

(Περὶλήψις ἐκθέσεως ἀρχαιολ. ἐκδρομῆς) (¹).

Τῇ 24ῃ Αὐγούστου τοῦ 1901 ἔτους ἐντολῇ τοῦ κ. προέδρου τῆς Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὁθρυος» ἐξεδραμον ἀνά τὸν δῆμον τῆς Κρεμαστῆς Λαρίσης.

Ἐν τῷ ἐντεῦθεν τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως ταύτης καὶ εἰς ἀπόστασιν ἡμισίας ὥρας κειμένῳ χωρίῳ Ἄγναντη κεῖται παρεκκλήσιον τῆς Παναγίας ἐντὸς δάσους καὶ ἐναυτῷ κεῖνται 4 κίονες μονόλιθοι ὧν δύο φέρουσιν ἐγκοίλα τετράγωνα, καὶ 2 κίονες δίδυμοι· ἄνωθεν δὲ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ ἦτο ἐντετειχισμένον τὸ ἐν πίνακι Γ'. δημοσιευόμενον ἀνάγλυφον, ὅπερ ἀποτείχισας μετήνεγκον εἰς Ἀλμυρόν.

Τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ τέλος ζωοφόρου ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ ναοῦ καὶ

(¹) Ἡ περιγραφή καὶ ἱστορία τῆς Κρεμαστῆς Λαρίσης ἐδημοσιεύθη ὑφ' ἡμῶν ἐν τῷ Προμηθεῖ Ζωσιμᾷ Ἐσφιγμένιτου, ἔτος ΙΔ'. 1902, ἀριθ. 166 μετὰ πινάκων.

παρίστησιν ἄνδρα ἀγένηιον στηριζόμενον ἐπὶ τετραπλεύρου κίονος καὶ τὸν μὲν ἀριστερόν βραχίονα στηρίζει ἐπὶ τοῦ κίονος, τὴν δὲ ἀριστερὰν χεῖρα συνάπτει μετὰ τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ ὅλον βάρος τοῦ σώματος στηρίζει ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός, τὸν δὲ ἀριστερόν ποδα κάμπτων ἐλαφρῶς κατὰ τὸ γόνυ ὑπερείδει ὀπισθεν τοῦ δεξιοῦ.

Ἐν δὲ τῷ μέσῳ κεῖται νεανίας γυμνός, ὅστις ὡς ἐκ τῆς κλίσεως τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς διατάξεως τῶν χειρῶν φαίνεται ὅτι ἐπαιζεν αὐλόν.

Ἐν δὲ τῷ τέλει παρίσταται τρίτη μορφή περιβεβλημένη ἱμάτιον καὶ τρέχουσα πρὸς τοὺς δύο πρώτους νεανίας· αἱ χεῖρες φαίνονται ὅτι εἶναι κεκαλυμμέναι ὑπὸ τοῦ ἱματίου, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς ὀρμῆς, μεθ' ἧς σπεύδει οὗτος, κυματίζει ὀπισθεν.

Τὸ ἀνάγλυφον ἴσως παρίστησιν ἐπεισόδιόν τι τοῦ βίου τοῦ Ἀχιλλεύως καὶ ἴσως ἀνήκει εἰς ἱερὸν τι τοῦ ἥρωος, ὃν ἐθεώρουν οἱ Λαρισαῖοι Φθιώται ὡς καταγόμενον ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ παρέστησαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν νομίσμασιν, εἶναι δὲ ἐφθαρμένον, οὕτως ὥστε τὰ πρόσωπα καὶ αἱ χεῖρές εἰσι δυσδιάκριτα. Ἔχει δὲ μῆκος 0,1465, καὶ πλάτος 0,135 καὶ πλαισιοῦται ἄνωθεν καὶ κάτωθεν.

Ἀνάγεται δὲ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐφόρου κ. Α. Ἀρβανιτοπούλου εἰς τὸν Δ' π. Χ. αἰῶνα καὶ εἶναι μνημεῖον ἄξιον λόγου καὶ σπουδῆς.

N. I. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

** Ἀγαλμάτιον ἐξ Ἄλου.*

[* Ἰδε Πίνακα Γ'. Εἰκ. 10]

[Ἐκδρομὴ εἰς Πλάτανον]

Τὸ ἀριστερὰ τοῦ προηγουμένου ἀναγλύφου (πίν. Γ'), παριστάμενον ἀγαλμάτιον ἀκέφαλον γυναικὸς εὐρέθη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Φθιωτικῇ πόλει Ἄλῳ (Κεφάλωσις νῦν) καὶ ἐκομίσθη εἰς Πλάτανον ὑπὸ τινος Μπαντάλη. Οὗτος προσκαλεσάμενος κτίστας ἵνα ἐπισκευάσῃ τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας αὐτοῦ παρέδωκε καὶ τὸ ἀγαλμάτιον, τοῦ ὁποίου οἱ κτίσται θρασυαντες τὴν τε κεφαλὴν καὶ τὰ ἄκρα ἐχρησιμοποίησαν ὡς κοινὸν λίθον ἐν τῇ βαθμίδι τῆς κλίμακος. Ἐν τῇ ἐκδρομῇ τῶν κ. κ. N. I. Γιαννοπούλου κτηματίου, Α. Σπυριδάκι καὶ Πέτρου Παπανι-

κολάου, ἑλληνοδιδασκάλων, εἰς Πλάτανον μετηνέχθη εἰς Ἀλμυρόν τῷ 1901.

Παρίστησιν ἴσως τὴν Ἀθηνᾶν. Ἔχει δὲ μῆκος 0,4-35 καὶ ἀνάγεται, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Α. Ἀρβανιτοπούλου, ἐφόρου, εἰς τὸν Γ'. π. Χ. αἰῶνα.

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Α'. Ἀρχαιοτάτη ἐκ δεξιῶν δίστιχος ἐπιγραφή Ἀλμυροῦ (εἰκ. 3 πίν. Α').

Ἡ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 51 ἀρχαιοτάτη ἐκ δεξιῶν ἐπιγραφή Ἀλμυροῦ πιθανώτατα προέρχεται ἐκ Φθ. Θηβῶν, ἀναγιγνωσκομένη καθ' ἡμᾶς ὥδε:

Ε Μ Ο Ψ Δ Μ
Σ Δ Ψ . . Υ Δ Χ

Μαχόμενος
Κλυ[το]χ[ά]ρε[ς].

Εἶναι δὲ σπουδαιοτάτη πρὸς τε τὸ περιεχόμενον, τὸν χρόνον καὶ τὰ πρωτοφανῆ σχήματα δύο ἐκ τῶν γραμμάτων.

1. Καὶ πρὸς μὲν τὸ περιεχόμενον ὁ Κλυτοχάρης, πιθανώτατα στρατηγὸς ὢν Φθ. Θηβῶν, ἀπέθανε μαχόμενος ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἥτις πρὸς τιμὴν ἀνέγραψεν ἐν στήλῃ τὸ γεγονός· καθάπερ καὶ οἱ Ἀμφικτίονες ἐποίησαν πρὸς τιμὴν τῶν ἐν τῇ ἐν Θερμοπύλαις μάχῃ πεσόντων ἐκ τῶν Πελοποννησίων τόδε τὸ ἐπίγραμμα⁽¹⁾

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

2. Πρὸς δὲ τὸν χρόνον εἶναι ἀρχαιοτάτη διὰ τὴν ἐκ δεξιῶν γραφὴν ἀμοτέρων τῶν στίχων καὶ διὰ τε τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων (0,12 μ.) καὶ τὰ πρωτοφανῆ σχήματα δύο ἐξ αὐτῶν.

3. Πρὸς δὲ τὰ πρωτοφανῆ σχήματα δύο γραμμάτων (στ. 2), τὸ μὲν Σ=Ε ἄνω μόνον ἔχει σχῆμα τριγώνου, ἐνῶ τὸ Κορινθιακὸν Σ ἔχει καὶ κάτω. Παραβλητέον τὸ μεταγενέστερον Καρχηδ. Я. Τὸ δὲ

(1) Ἡροδ. Ζ' 228.

□ = Λ ὕπτιον ὃν σύγκειτ' ἐκ τριῶν εὐθειῶν, ἐν ᾧ τὸ μέχρι τοῦδε γνωστόν, ἀνεξαρτήτως τῆς διευθύνσεως τῶν γραμμῶν, ἐκ δύο συνέκειτο γωνίαν ἀποτελουσῶν. Πρὸς τὸ τῆς ἐπιγραφῆς ὁμοιον μὲν κατὰ τὸ σχῆμα, διαφέρων δὲ κατὰ τὸ καμπυλογραμμον, εἶναι τὸ μικρογραφικὸν λ παρ' ἡμῖν τ' ἐν τῇ ταχυγραφίᾳ καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντίοις ἐν τῇ παλαιογραφίᾳ συνημμένον τῷ ἡγουμένῳ α, α, καὶ τὸ τουρκικὸν λιὰμ καλούμενον, ἀγκιστροειδὲς ὃν, j, παραβλητέον καὶ τὸ ἀρχαιοτάτον Φοινικικὸν λαμῆδ καλούμενον, l⁽¹⁾.

Β'. Ἀρχαιοτάτη βουστροφηδὸν ἐπιγραφὴ Μηλεῶν.

Συμπληρωτικὴ μελέτη⁽²⁾.

Καίτοι ὁ χρόνος τῆς βουστροφηδὸν ἐπιγραφῆς Μηλεῶν δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀκριβῶς, δυνάμεθα ὁμως νὰ θέσωμεν κατώτατον ὄριον. Τὸ ἀκανόνιστον τῶν γραμμάτων, οἷον τὸ ὕπτιον ∇ ἐν μόνῃ τῷ 1 στίχῳ ἀπαντῶν, τὰ διαφορούμενα ∃ καὶ ∋, T καὶ ⊥ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ στίχῳ ἐπ' ἴσης ἀπαντῶντα, ∇∇Ο∇⊥∇Τ∇Λ∇Φ∇Α∇Κ∇∇, τὸ διαφορούμενον ∇ καὶ Λ ἐν ἐκάστῳ τῶν στίχων 3-5, πείθουσιν ἡμᾶς ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἐγένετο οὐχὶ ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ χρῆσις τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς ἦν κοινὴ, ἀλλ' ἐν ᾧ χρόνῳ ἤρξατο αὕτη. Εἰ οὖν ἡ χρῆσις τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς ἦν κοινὴ κατὰ τὸν 5' αἰῶνα, ἡ βουστροφηδὸν ἐπιγραφὴ Μηλεῶν εἶναι ἀρχαιοτέρα τοῦ 5' αἰῶνος.

2. Τῆς προτελευταίας λέξεως τῆς ἐπιγραφῆς ΙΑΖΙΘΑ σὺν τῷ ὑπ' αὐτὴν ἐν βαθύσματι ὄντι κεκλιμένῳ ∟, ἀναγνωσθείσης ὑφ' ἡμῶν ἀπο[τ]ῆσαι, βραδύτερον διανοήθημεν ὅτι τὸ κεκλιμένον ∟ εἶναι συντημητικὸν σημεῖον τῆς λέξεως τ(ά)λαντα, τοῦ ἀποῖσαι ὄντος ἀπαρεμφάτου ἄορ. τοῦ ῥήματος ἀποφέρειω. Τὴν εἰκασίαν ἡμῶν ταύτην περὶ τῆς σημασίας τοῦ κεκλιμένου ∟, = τ(ά)λαντα, ἐνισχύει ἐπιγραφὴ Καρύστου, ἐν ᾗ τὸ T κατὰ τὸν κ. Γ. Α. Παπαθασιλίου εἶν' ἐν τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἐκείνῃ ἀριθμητικῶν σημείων, σημαῖνον τάλαντον⁽³⁾.

(1) Ἐπιγραφαὶ «Ὁθρυος», ἡμετ. διατριβὴ ἐν «Θεσσαλίᾳ» 21 Ἀπριλίου 1904.

(2) Ἰδὲ «Δελτίον Ὁθρυος» Ε' 33-36.

(3) Ἀρχαιολογικὴ ἐφημερίς ἐν Ἀθήναις 1905, σελ. 4-4, καὶ 10.

3. Ὁ δὲ νόμος διδούς τῷ ἀφελομένῳ τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς δεικνύμενον αἵρεσιν μεταξύ θανάτου καὶ τιμῆματος πεντήκοντα ταλάντων. « Δία δύναι, αἶκε μὲ θέλε, ἀποῖσαι πεντέκοντα τ[άλαντα] », δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰνδοῖς νόμον διδόντα ταῖς γυναῖξιν, ὧν οἱ ἄνδρες ἀπέθνησκον, αἶρεσιν μεταξύ θανάτου καὶ χρείας τε καὶ ἀτιμίας. Ἐπειδὴ ὁ γάμος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰνδοῖς ἐγίγνετο οὐχὶ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐμπείρων γονέων, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἀπείρων υἱῶν καὶ θυγατέρων, αἱ γυναῖκες μεταμελόμεναι ἐφόνεον τοὺς ἄνδρας ῥίπτουσαι δηλητήριον ἐν ἐδέσματι ἢ ποτῷ. Οἱ Ἰνδοὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ αὐξομένου νόμον ἔθεσαν νὰ συγκατακαίωται τοῖς τετελευτηκόσιν ἀνδράσιν αἱ γυναῖκες, πλὴν τῶν ἐγκύων ἢ τῶν ἐχουσῶν τέκνα· αὐτὴν δὲ μὴ βουλομένην (ὡς εἰ ἔλεγεν, αἶκε μὲ θέλε) τῷ δόγματι πειθαρχεῖν, χήραν μὲν εἶναι διὰ τέλους, καὶ θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων νομίμων εἰργεσθαι διὰ παντός ὡς ἀσεβοῦσαν » (1).

4. Παραβάλλοντες δὲ τὴν ἀρχαιοτάτην βουστροφηδὸν ἐπιγραφὴν Μηλεῶν,

Αἶκε ἀφέλεται τόδ, ἀ[λ-
ἐξσε ΠΡΟΧΟΣ·

πρὸς τὴν ἀρχαιοτάτην ἐξ ἀριστερῶν ἐπιγραφὴν Κιερίου (2),

Αἶ τις ταῦτα παρβαῖνοι, τό-
ν ταγόν τὸν ἐπεστάκοντα ἐ-
ξαναγκάδεν·

συμπεραίνομεν ὅτι ὡς τὸν παραβάντα τὸ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Κιερίου ἀναγεγραμμένον ψήφισμα θὰ ἐξηνάγκαζεν ὁ ἐπεστάκων ταγός, οὗτω τὸν ἀφελόμενον τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς Μηλεῶν δεικνύμενον θὰ κατεδίδωκεν ὁ ἄρχων Θεσσαλίας, ὁ ταγός, ὁ τότε ΠΡΟΧΟΣ καλούμενος. Ἡ δὲ λέξις προχος (= προῦχος) ἀνέκδοτος οὖσα ἐν τοῖς Λεξικοῖς,

(1) Διοδ. Σικελ. ΙΘ' 33.

(2) Inscr. Thessal. antiquis. Sylloge edita ab Ottone Kern, σελ. 6. Ἡ ἀρχὴ τῆς Κιερίου ἐπιγραφῆς ἀναγνωστὴ ὧδε· Ἐσθυλορέοντος Φιλόνικο υἱοῦ Σ[θετόνιοι... Παραβλ. (Δελτίον Β' σελ. 7, ἀρ. 5) « Λυκίσκος | Μενάνδρου | Σθητιώνιος ». Κατὰ ταῦτα τὸ ἔθνικόν ἐστὶ Σθετόνιοι, οὐχί, ὡς ἀνέγνω ὁ κ. Κέρν, Θετόνιοι.

γίνεται παρὰ τὸ ῥῆμα πρόχω (= προύχω = προέχω), ὡς περ παρὰ τὸ ἄρχω ἄρχος, παρὰ τὸ ἄγω ἄγος.

5. Εἰ ταυθ' οὕτως ἔχοι, ὁ ἄρχων Θεσσαλίας παλαιτάτα μὲν κατὰ τὴν βουστροφηδὸν ἐπιγραφὴν Μηλεῶν ἐκαλεῖτο πρόχος, περὶ δὲ τὸν Ε' αἰῶνα κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν Κιερίου καὶ τὸν Δ' κατὰ Ξενοφῶντα⁽¹⁾ ταγός, ὑπὸ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου βασιλεὺς⁽²⁾ ὀνομαζόμενος⁽³⁾.

Σημ. Περί τῆς ἀρχῆς τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς ἐπιφύλασσόμεθα ν' ἀναδημοσιεύσωμεν τὴν ἐν «Θεσσαλίᾳ»⁽⁴⁾ ἐξενηχθεῖσαν ἡμετέραν γνώμην.

Γ'. Κινέας ἐπὶ στήλης Φερῶν καὶ Κινέας παρ' Ἡροδότῳ

1. Περί τε τοῦ γένους καὶ τοῦ ἀξιώματος Κινέου τοῦ ἐπὶ ἀναγλύπτου στήλης Φερῶν (εἰκ. 7 πίν. Β'), ἥδη ἐν τῷ Μουσείῳ α' Ὀθρυος» κειμένης ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 1, ἡμεῖς πρῶτοι ἐδημοσιεύσαμεν ἐν «Θεσσαλίᾳ»⁽⁵⁾, ὅτι πιθανῶς ἔκγονος ἦν τοῦ παρ' Ἡροδότῳ⁽⁶⁾ βασιλέως Θεσσαλῶν Κινέου τοῦ κοινῇ γνώμῃ μετὰ χιλίων ἱππέων βοηθήσαντος τοῖς Πεισιστρατίδαϊς, ἄρχων δέ τις, πιθανῶς ταγός, καθάπερ καὶ ὁ πρόγονος αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ πιθανῶς ἱππαρχος Φεραιῶν ἐν τῇ ἐν ἀρχῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου γενομένη τοῖς Ἀθηναίοις βοηθεῖα Θεσσαλῶν ἱππέων, Λαρισαίων, Φαρσαλίων, Παρασίων, Κρανωνίων, Πυρρασίων, Γυρτωνίων καὶ Φεραιῶν, ὧν ἄρχοντες ἦσαν κατὰ πόλεις. Τοιαύτην ἐν γένει γνώμην ἐξήνεγκεν ὕστερον καὶ ὁ κ. Α. Rutgers van der Loeff⁽⁷⁾. Περί δὲ τοῦ χρόνου τοῦ ἀναγλύφου Φερῶν ἡμεῖς ἐξετάζοντες μόνην τὴν ἐπιγραφὴν,

ΚΙΝ<Α' ΚΑΙ' ΦΡΑΞΙΜΗΔΑΣ

συνδυάζοντες τὸ ἀρχαϊκὸν γράμμα Φ = Φ πρὸς τὸ φωνῆεν Η ἀντι

(1) Ξεν. Ἑλλην. Γ' α' 9 καὶ 18· δ' 33 καὶ 35.

(2) Ἡροδ. Ε' 63 καὶ ἀλλαχοῦ. — Θουκ. Α' 111.

(3) Ἰδὲ Ἀθ. Ι. Σπουριδάκι «Ταγεῖαν Θεσσαλῶν» ἐν «Θεσσαλίᾳ» 28 Ἰουνίου 1904.

(4) Ἀθ. Ι. Σπουριδάκι «Ἀρχὴ τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς» ἐν «Θεσσαλίᾳ» 11 Μαΐου 1904.

(5) Ἀθ. Ι. Σπουριδάκι «Ἀρχαιολογικά» αὐτόθι 22 Μαΐου καὶ 15 Ἰουνίου 1904, καὶ «Οἱ βασιλεῖς τῶν Θεσσαλῶν» αὐτόθι 24 Ἰουνίου 1904.

(6) Ἡροδ. Ε' 63.

(7) Mitteilungen XXIX, 220-221.

τοῦ μακροῦ Ε τῆς λέξεως ΦΡΑΞΙΜΗΔΑΞ. ἐξηνέγκομεν τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἀνάγλυφον δύναται ν' ἀναχθῇ εἰς τὸ 400 π. Χ. ⁽¹⁾· ὁ δὲ κ. Loeff ἐξετάζων αὐτὴν τὴν τέχνην λέγει ὅτι ἀσφαλῶς εἶναι ἀρχαιότερον τοῦ 420 π. Χ. ⁽²⁾.

2. Περί δὲ τῆς πατρίδος τοῦ παρ' Ἡροδότῳ βασιλέως Θεσσαλῶν Κινέου ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι φέρονται διάφοροι γνώμαι ⁽³⁾, « ἄνδρα Κονιαῖον » ἢ « Γονναῖον », ἀνακαλυφθέντος ἐν Φεραῖς παρὰ τὴν Ὑπέρειαν κρήνην τοῦ ἀναγλύφου Κινέα καὶ Φρασιμῆδας, ἐξηνέγκομεν τὴν γνώμην ὅτι καὶ ὁ πρόγονος τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀναγλύφου Κινέα βασιλεὺς Θεσσαλῶν Κινέας Φεραῖος ἦν, δὲν ἡδύνατο δὲ νὰ εἴν' ἐκ Γόννου πόλεως Περαιδῶν, κειμένης ἐν τῇ ἐκ τῆς ἄνω Μακεδονίας εἰς Θεσσαλίαν εἰσβολῇ ⁽⁴⁾· διότι οἱ Περαιθοί, καθάπερ καὶ οἱ Μάγνητες καὶ οἱ Ἀχαιοὶ Φθιώται, ἦσαν κατὰ Θουκυδίδην ⁽⁵⁾ ὑπήκοοι τοῖς Θεσσαλοῖς. Ὅθεν τὸ διαφόρως φερόμενον χωρίον τοῦ Ἡροδότου περὶ τῆς πατρίδος τοῦ βασιλέως Θεσσαλῶν Κινέου γραπτίον κατὰ ταῦτα « ἄνδρα Φεραῖον » ⁽⁶⁾.

Δ'. Ἀπελευθερωτικαὶ ἐπιγραφαὶ Μελιταίας.

Ἐπὶ σπονδύλου Μελιταίας ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 100, ἀνεγράφησαν ἀπελευθερώσεις δούλων ἐν τρισὶ στήλαις πρῶτον μὲν ἐπὶ στρατηγῶν ⁽⁷⁾, Λαοκράτους, νῦν το πρῶτον γινωσκομένου, Εὐρυδάμαντος καὶ Νηκροκράτους, ἐκ νομισμάτων μέχρι τοῦδε γνωστοῦ ὄντος, πάντων σχεδὸν συγχρόνων Αὐγούστῳ, Ἡρακλείδῃ καὶ Σω[σάνδρου:] (ἐπὶ Αὐγούστου), Δικαίου (ἐπὶ Τιβερίου) καὶ Εὐδιότου (ἐπὶ Κλαυδίου, 43-44 μ. Χ.), εἶτα ἐπὶ στρατηγοῦ Φιλίσκου τοῦ Εὐδήμου (131-132 μ. Χ.) δύο, ἡ μὲν ὑπὲρ τῆς γ' καὶ ἐν μέρει τῆς α' στήλης, ἡ δ' ἑτέρα ὑπὲρ τῆς β'. Ἐπισταμένως οὖν ἀνα-

⁽¹⁾ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι « Ἀρχαιολογικά » ἐν « Θεσσαλίᾳ » 22 Μαΐου 1904, καὶ ἀλλαχοῦ.

⁽²⁾ Mitteilungen XXIX, 218-219.

⁽³⁾ Ἡροδ. Ε' 63.

⁽⁴⁾ Ἡροδ. Ζ' 128 καὶ 173.

⁽⁵⁾ Θουκ. Β' 101, Δ' 78, καὶ Η' 3.

⁽⁶⁾ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι « Οἱ βασιλεῖς τῶν Θεσσαλῶν » ἐν « Θεσσαλίᾳ » 24 Ἰουνίου 1904.

⁽⁷⁾ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι « Στρατηγοὶ Θεσσαλῶν » ἐν « Θεσσαλίᾳ » 18 Μαρτίου καὶ 8 Ἀπριλίου 1904, καὶ « Ἀρχαιολογικά » ἐν « Τύπῳ » 7/4/1905.

γυόντες, τὰς μὲν μεταγενεστέρας, ἅτ' ἑλλιπίεστατα ἐκδοθείσας ἐν Δελτίῳ α' Ὀθρυος» (Γ', σελ. 17-24) καὶ *Bul. de Cor. Hellenique* (XXVI, 349-360), ἐκδίδομεν ὅλας πληρέστατα. πρὸς δὲ τὰς προγενεστέρας σημειούμεθ' ἀπλῶς τὰς διαφορὰς ἡμῶν πρὸς τὴν β' ἐκδοσιν ἐν BCH διὰ κεφαλαίων γραμμάτων.

Ἀναγραφὰι προγενέστεραι.

Στήλη α' (β').

1. — Στ. 1-2. Τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, ἐνταῦθα μόνον ἀπαντῶν, εἶναι ὄντως ΛΑΟ|κράτεος. — Στ. 7. ΤΑΜυσίνα, κατὰ τὸ Αἰσχίνα (πτηλ. β', στ. 31 (21)).

2. — Στ. 26-27. Θ[ε]σσαλοῦ τοῦ Θεοφ. Μου καὶ Νικο[[βο]ΥΛ[ο]υ τῶν Κλειτάρχου Νικάνδροϋ. — Στ. 28. ΟΥΜΕ. ΤΙΟΣ = Θυμέ[σ]τιος. — Στ. 29. Θυίου γ' ΞΤΑ^{IE} = Θυίου γ' στα(τῆρας) ιε'. — Στ. 30. ΣΩΣΩΚΟΤΥΟΣ = Σωσώ Κότυος. Ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου τούτου, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ 32, κεκρυμμένη ὑπὸ τῆς γ' στήλης δὲν παρετηρήθη ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν. — Στ. 32. ΔΡΥ.τος = Δρύ[α]τος. — Στ. 36. Τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς ὃν ὄντως ΤΡΑΓΙΟΥ = Τραγίου, ὁρθῶς μὲν ἐξεδοθῇ ἐν Δελτίῳ ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου, ἐν δὲ BCH μετεβλήθη εἰς ΤΡΑΠΙΟΥ = Τρα[ξ]ίου. Ὁμοίως μετεβλήθη ἐν BCH τὸ Γ εἰς Ξ ἐν στήλῃ γ'. στ. 11, ΓΕΝΝΠΟΥ = Γενν[ί]που, εἰς ΞΕΝΙΠΠΟΥ = Ξενίππου, προστεθείσης καὶ τῆς συλλαβῆς ΠΠ ἀνευ παρενθέσεως, ὡς εἰ ὑπῆρχε καὶ ἐπὶ τοῦ σπονδύλου⁽¹⁾.

3. — Στ. 41. <ΤΡ...ΓΕ|ΝΙ Οκράτεος, = Στρ[ατα]γέ(οντος) Νι[κ]οκράτεος. Τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Νικοκράτους ἦν γνωστὸν μόνον ἐκ νομισμάτων. — Στ. 42-43. Π...

4. — ΝΔΡΟ. Τοῦ Τ...|... λει <ται Ε^{ΤΙΑ}, = Π... [ἀπὸ ... ἄ]νδρο[υ] τοῦ Τ... τὸ γινόμενον τῶν πόλ[ε]ι στα(τῆρας) ιε'. Τ[ι]α-|μειύοντος (;). — Στ. 46. ...ΟCΑΓΡΙ = μην]ος Ἀγρ[ι]ωνίου (;).

(1) Αθ. Ι. Σπυριδάκι «Ἐπιγραφή Μελιταίας» ἐν «Θεσσαλία» 30 Ὀκτωβρίου 1903. Καὶ τῆς ὑπ' αὐτ. ἀριθ. 115 ἐπιγραφῆς Κομφῶν τὸ ἀληθές ὄνομα ἐνός μηνός ἐν τῇ ἐτέρᾳ πλευρᾷ δις κείμενον (στ. 9) ΠΟΙΜΑ ΟΥ, (στ. 12) ΠΟΙΜΑΟΥΙ (Ποιμάου ι'), τοῦ δ' ὑπ' ἡμῶν ἀναγνωσθέντος, εἶναι Ποίμαος, αὐχί, ὡς ἀνέγνωσαν οἱ ἐκδοταὶ καὶ σχολιασταί, καὶ Ν. Ι. Γιαννόπουλος καὶ Jardé καὶ Laurent, Ποίμα[ι]ος ἢ Ποίμα[ι]ος. Ὀνομάσθη δὲ πρὸς τιμὴν θεοῦ προστάτου ποιμνίων.

www.libtool.com.cn Στήλη β' (γ').

5. — Στ. 17 (14). 'ΟνασίσακΩΛ. — Στ. 36 (33) . . . Σ ιε' >
Γεν. . . = [στατηῆρας] ιε' > (σημεῖον στίξεως), Γεν[ετίου (:)].

6. — Στ. 37 (34) . . . ΣΣΩ . . . = [Στραταγέοντο]ς Σω[σάνδρου (:)].

Στήλη γ' (α').

7. — Στ. 11. 'Ιδὲ στήλ. α' 2, στ. 36.

8. — Στ. 33. . . τοῦ Δημ[ά]ΝΟΡΟϚ ΚΟΤΥϚ = Ταμειύοντος
(τοῦ δεῖνος) τοῦ Δημ[ά]νορος, Κότυς.

9. — Στ. 33-35. . . ΟϚ ἀπελευθερωΘΕΝΤΕϚ | . . . Εκ τοῦ . . .
ΜΟΥΤΗ . . . = ος, ἀπελευθερωθέντες [ἔδωκαν τὸ] ἐκ τοῦ [νό]μου τῇ
[πὸ λει ἀργυρίου δ(η)νάρι]α με'. — Στ. 36. Τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς ὀν-
τως, οὐ καθ' ὑπόθεσιν, ἐστὶν Ἰτωνίου = Ἰτωνίου.

'Αναγραφὰι μεταγενέστεραι.

Στήλη β' (γ'). — 'Αναγραφὴ 10.

ΑΜΙΕΥΟΝΤΟΞΚΑΛΛΙΤΕΛΟΥΣ
ΤΟΥΠΡ.ΜΟΥΝΙΚΑΝΩΡΑΠΕ
ΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΥΠΟΓΕΝ
ΑΡΑΤΟΥΤΟΥΚΛΕΟΜΕ
5 ΝΟΥΞΚΑΙ ΚΛΕΟΜΕΝΕ
ΤΟΥΥΙΟΥΑΥΤΟΥΕΔΩ
ΚΕΤΗΠΟΛΙΑΡΓΥΡΙΟΥ
✕ Κ Β < Μ Η Λ Ε Ξ Χ ^
ΝΟΡΙΟΥΕΙΚΑΔΙ
10 ΣΤΡΦ. ΛΙΕΚΟΥΤΟΥΕΥΔΗ

Τ]αμιεύοντος Καλλιτέλους
 τοῦ Πρ[ι]μου, Νικάνωρ ἀπε-
 λευθερωθεὶς ὑπὸ Γεν-
 αράτου τοῦ Κλεομέ-
 5 νους καὶ Κλεομένε[ος]
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔδω-
 κε τῇ πόλει ἀργυρίου
 δ(ηνάρια) κβ' ἡμισυ, μην(ός) Λεσχ[α]-
 νορίου εἰκάδι,
 10 στρ(ατηγοῦντος) Φ[ι]λίσκου τοῦ Εὐδή[μου]

Στήλη γ' (α') — 'Αναγραφή 11.

ΤΑΜΙΕΥΟΝΙΟΣΚΛ/
 ΣΤΟΥΠΡ. ΞΕΝΝΟΥΛΗ
 ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΥΠΟΠΟΛΕΜΛ
 ΑΙΤΕ. ΜΑΡΕΤΟΥ. . ΠΑΓΔΩΝΙΧΟΥ
 5 ΕΔΛΚΕΝΤΗΠΟΛ.ΙΑ. . ΥΡΙΟΥ
 ΑΚΒΚΕΤ. . ΛΙΣΚΟΥ

Ταμι[ε]ύον[τ]ος Κ[α]λλι. . .
 ς τοῦ Πρ[ο]ξέννου, 'Αν. . .
 ἀπελευθερωθεὶς ὑπὸ Πολέμωνος
 κ]αὶ Τε[ι]μαρέτου [τῶν] 'Αγαθωνίχου
 5 ἔδωκεν τῇ πόλ[ε]ι ἀργυρίου
 δ(ηνάρια κβ' ἡμισυ, στ[ρ](ατηγοῦντος) Φι]λίσκου.

Σημ. Τὸ τέλος τοῦ 4 καὶ τοῦ 5 στίχου ἐχαράχθη ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς α' (δ')
 στήλης.

Ε'. 'Απελευθερωτικὴ ἐπιγραφή Βώλου.

(Δελτίον Ε'. σελ. 37, ἀριθ. 3). 'Αναγνωστέον καθ' ἡμᾶς ὥδε·
 Θ(ΥΙΟΥ)Ε ἀπελύθη Γλυκίνα <ι> ὑπὸ 'Αντι. . .

ΜΕΛΟΣ ΛΕΩΝΕΩΣ ΠΗΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΟΙ, ΠΑΙΣΟΝΗΣΙΜΗΝ...

Καὶ ἀποκρίσας ἐκείνους ἐπελάσας.

Εἰς τὴν ἀποκρίσιν αὐτῶν ἀπεκρίσας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Λύκον.

Σημ. Ὁ Ἰπποκρίτης ἦν στρατηγὸς κατὰ τὸν Β' αἰῶνα μ. Χ. Τὰς διαφορὰς τῆς
ἡμετέρας ἀποκρίσεως ἐξηκώσαμεν διὰ κεφαλαίων γραμμάτων. Ὡς πρὸς τὴν συντεταγ-
μένην ἀπάντησιν (στ. 2) ΛΑΛΟΙ [ἀ]π[ὸ] (ἐλευθερωμένοι) παρακληθέντες Ἀρχ. Ἐφημ. 1905
σολ. 1106, ἀριθ. 11, ΑΠΗ ἀπ(ἐλευθερωμένη).

Ἦν Ἀλμυρῷ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1906.

ΑΘ. Ι. ΣΠΥΡΙΔΑΚΙΣ

www.kool.com.cn

Εικ. 4

Εικ. 3

Εικ. 1.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

ΑΛΛΙΟΣ

Εικ. 7

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΜΥΡΟΥ

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

Ἀγαλμάτιον ἐξ Ἰλίου.

Ἀνάγλυφον ἐκ Κρημαστῆς Λαρίσης.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΜΥΡΟΥ

www.libtool.com.cn

Δύο σπουδαίοι επιγράφοι ἐν τῷ μουσείῳ κατὰ τὸ 1906.

1. «Οἱ ἀρχέσκοποι» Ἀστίρ, Ἀλέξανδρος.	Σελίς	30
2. «Ἐκκ[ησία] Θηβ[ῶν]»	»	30
Πλίνθοι ἐπιγραφῶν «Κωστί»	»	31
Παραλειπόμενα λεπτομέρεια	»	31
Ἀνέκδοτον ποίημα περὶ τῆς ἱπποασίας τοῦ Ὀρλόφ Ἀστ. Ἀλέξανδρος	»	31
Διόρθωσις ἀναγνωστῆς ἐπιγραφῆς «Λεωνίδου»	»	34
Διορθωσις ἀρχαικοῦ γραμματος	»	34
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινὲν θεσσαλικῶν ἐπιγραφῶν		
1. Ἐπιτύμβιος «Ἀσταγόρ» Ν. Ι. Γιαννόπουλος	»	34
2. Ἀναθῆμ. ἐπιγ. Κοροπ. Ἀπόλλωνι.	»	37
Παραπομπὴ περὶ Κορόπης καὶ Κοροπαίου Ἀστ. Ἀλέξ.	»	39
Ἀνάγλυφον Ζωοφύρου ἐκ Κρέμ. Λαρίσης Ν. Γιαννόπουλος	»	40
Ἀγαλματίον ἐξ Ἄλου	»	41
Ἐπιγραφικαὶ μελέται Α. Ι. Σπυριδάκης		
Α'. Ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν διότιχος ἐπιγραφή Ἀλμυροῦ	»	42
Β'. «Βουστραφῆδον» Μηλεῶν	»	43
Γ'. Κινίας ἐπὶ ἀτῆλης Φερῶν καὶ Κινίας παρ' Ἡροδότῳ	»	45
Δ'. Ἀπελευθερωτικαὶ ἐπιγραφαὶ Μελιταίας	»	46
Ε'. Ἀπελευθερωτικὴ ἐπιγραφή Βύλλου	»	49

Εἰκόνες καὶ πίνακες.

- 1) Αἰγυπτιακὸν ἀγαλματίον Πίναξ Α' ἐν τέλει.
- 2) Πεηναικὴς σφραγὶς σελ. 14.
- 3) Ἐπιγραφή «Μαχόμενος Κλυταγόρας» Πίναξ Α' ἐν τέλει.
- 4) » «Ἀλκίμαχος» » » »
- 5) » «Θεοδοσίου» » σελ. 22.
- 6) Ἀνάγλυφον «Κινία καὶ Φρασμηδάς» Πίναξ Β' ἐν τέλει.
- 7) Ἐπιγραφή χριστιανικοῦ ναοῦ σελ. 28.
- 8) Ἀνάγλυφον Ζωοφύρου ἐκ Κρέμ. Λαρίσης Πίναξ Γ' ἐν τέλει.
- 9) Ἀγαλματίον Ἀθηνᾶς (?) ἐξ Ἄλου » » »

Τεύχος Α', ἐν Βόλῃ, περιέχον τὰ κατὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἑταιρείας (1896), τὰ προσκλήματα αὐτῆς 1896-1899), καὶ ἐκθέσεις ἀρχαιολογικῶν ἐκδρομῶν. Τιμᾶται δραχμῆς.

Τεύχος Β', ἐν Ἀθήναις 1899, περιέχον 37 ἐπιγραφάς. Τιμᾶται δραχμῆς.

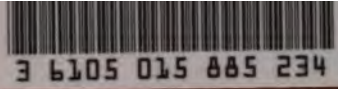
Τεύχος Γ', ἐν Ἀθήναις 1900, περιέχον τὰ προσκλήματα τῆς Ἑταιρείας (1899-1900), ἐπιγραφάς μετ' εἰκόνας μιάς, διαθήραν πρωτότυπον καὶ ἐπιτάφιον θρῆνον Εὐδοκίᾳς Ἀσπεντιῶδος. Τιμᾶται δραχμῆς.

Τεύχος Δ', ἐν Ἀθήναις 1901, περιέχον τὰ προσκλήματα τῆς Ἑταιρείας (1900-1901), ἐπιγραφάς μετ' εἰκόνων καὶ συμβολῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς παιδείας κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα. Τιμᾶται δραχμῆς.

Τεύχος Ε', ἐν Ἀθήναις 1903, περιέχον τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ Ι" ἔτος τῆς Β' περιόδου, ἐπιγραφάς καὶ ἰδίᾳς μελέτας. Τιμᾶται δρχ. 1,50.

Εὐρίσκονται ἅπαντα ἐν Ἀλμυρῷ μὲν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς «Ὀδρυς», ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τοῖς κ. κ. βιβλιοπώλαις **Καρόλου Μπέτη** καὶ **Π. Δ. Σανελλαρίου**.

Τιμᾶται Δρχ. 2.

www.libtool.com.cn

194
1.8
1906

DATE DUE			

Stanford University Libraries
Stanford, Ca.
94305

www.libtool.com.cn

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS